RAPORTUL SPECIAL 22/2026 **RO**

Organizațiile de producători din sectorul fructelor și legumelor

Un teren fertil pentru competitivitate, dacă este cultivat cu grijă



CURIA RATIONUM
CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ

Cuprins

Puncte

01-24 | Mesajele principale 01

01-08 | De ce este important acest domeniu

09-24 | Ce a constatat și ce recomandă Curtea

25-88 | Observațiile Curții, în detaliu 02

25-56 | Sprijinul UE a oferit organizațiilor de producători instrumentele necesare pentru a-și consolida competitivitatea

26-47 | Finanțarea din partea UE sprijină profitabilitatea producătorilor, acoperind întregul lanț, de la planificare până la promovare

48-56 | Organizațiile de producători consolidează puterea de negociere a producătorilor, însă dezechilibrul față de comercianții cu amănuntul persistă

57-88 | Organizațiile de producători devin mai puțin atractive, iar sprijinul acordat de UE duce la rezultate inegale

58-61 | În pofida avantajelor oferite de organizațiile de producători, numărul membrilor acestora este în scădere

62-70 | Punerea în aplicare variază considerabil de la un stat membru la altul

71-88 | Comisia a identificat provocările cu care se confruntă sectorul, dar nu a propus soluții eficace

Anexe

Anexa I – Informații despre audit

Anexa II – Organizațiile de producători acoperite de audit

Anexa III – Evoluțiile cadrului juridic

Acronime

Glosar

Răspunsurile Comisiei

Calendar

Echipa de audit

01 Mesajele principale

De ce este important acest domeniu

01 Agricultura este o parte importantă a societății și a economiei UE, asigurând hrană pentru 450 de milioane de europeni și locuri de muncă pentru 30 de milioane de oameni[1]. În 2024, sectorul agricol a contribuit cu 532 de miliarde de euro (1,2 %) la produsul intern brut al UE[2]. Fructele și legumele proaspete, rezultatul muncii a aproximativ două milioane de ferme, au reprezentat 15 % din această producție agricolă totală (aproximativ 80 de miliarde de euro)[3].

02 Producătorii de fructe și legume își desfășoară activitatea în mod independent sau în cooperare cu alți producători, de exemplu sub formă de cooperative sau de societăți cu răspundere limitată. Aceste organizații funcționează ca intermediari între producători și cumpărători (***figura 1***) și joacă un rol esențial în organizarea sectorului fructelor și legumelor. Dacă îndeplinesc anumite criterii și sunt recunoscute de statul lor membru, organizațiile de producători pot primi sprijin din partea UE.

---

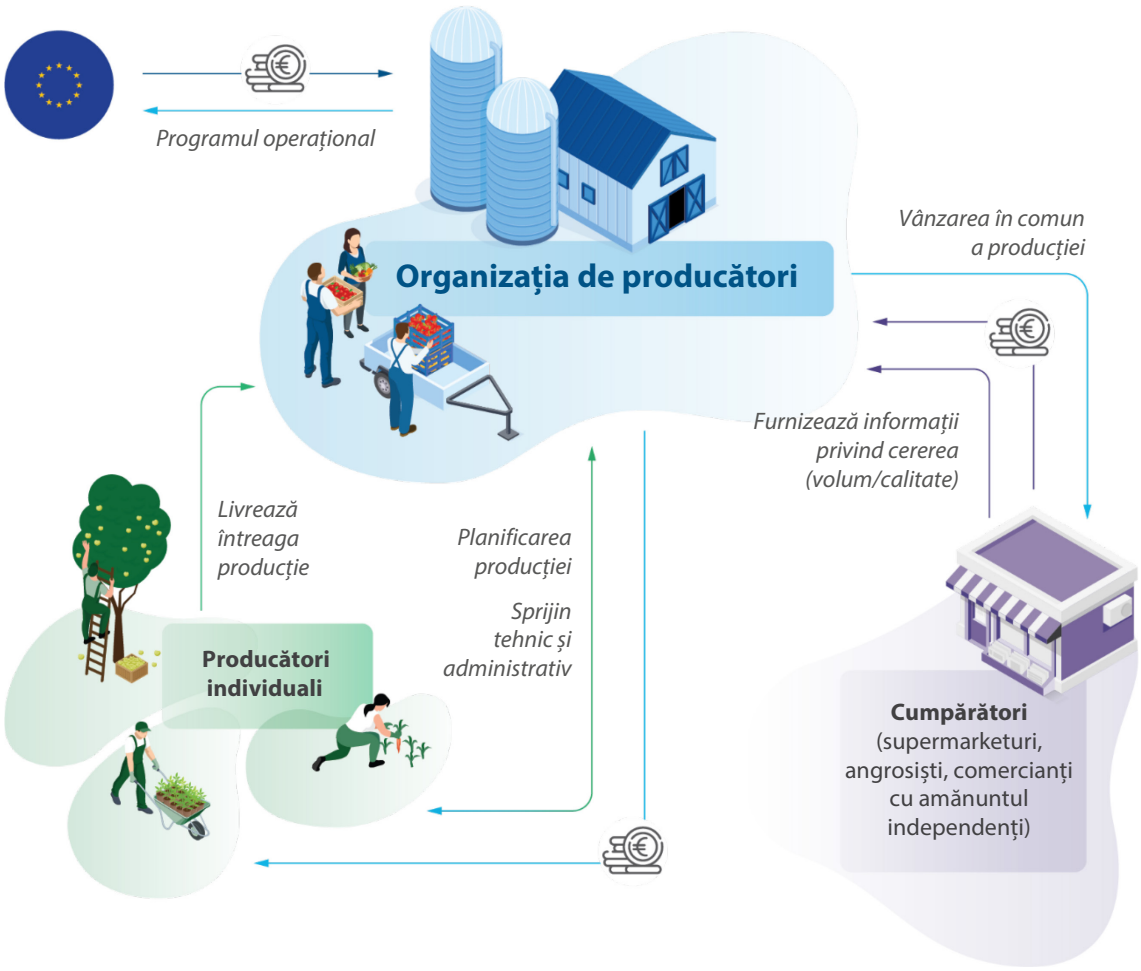
1 Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar – Împreună pentru construirea unui sector agricol și alimentar al UE atractiv pentru generațiile viitoare, COM(2025) 75 final, 19 februarie 2025.

2 Eurostat, *Performance of the agricultural sector - Statistics Explained*.

3 Eurostat, *Economic accounts for agriculture - values at current prices* [aact_eaa01].

03 UE oferă acest sprijin pentru a îmbunătăți competitivitatea producătorilor și pentru a le consolida poziția pe piață. În prezentul raport, Curtea de Conturi Europeană definește „competitivitatea îmbunătățită” drept o creștere a profitabilității (prin reducerea costurilor de producție și majorarea cifrei de afaceri) și o consolidare a puterii de negociere a producătorilor.

Figura 1 | Cum funcționează organizațiile de producători

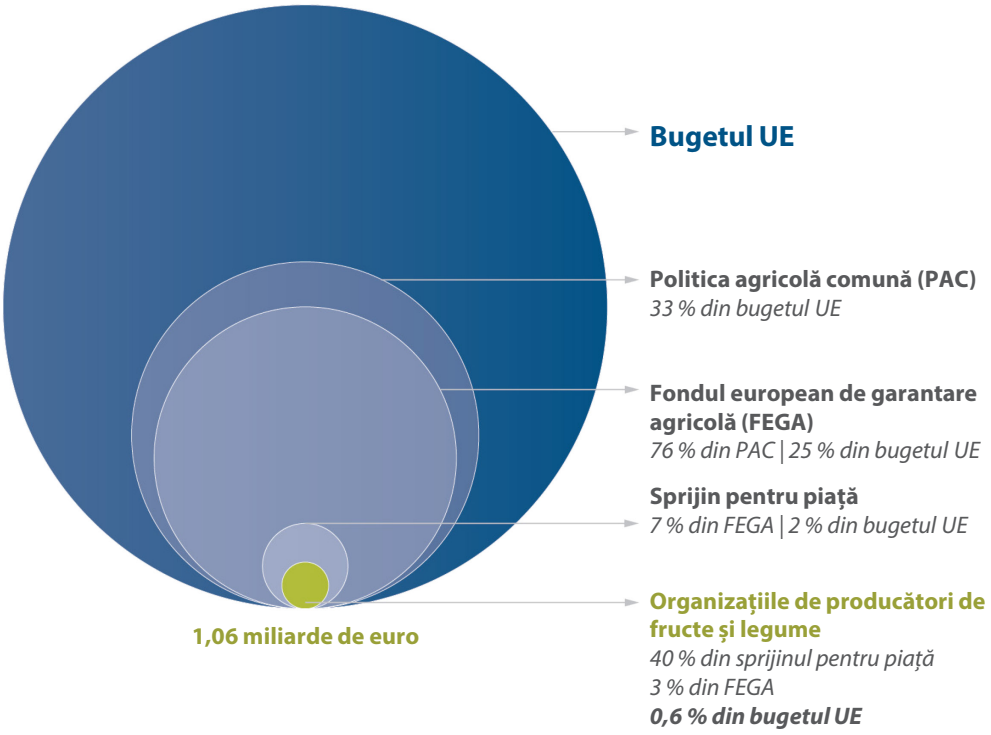


Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

04 Potrivit Comisiei Europene, în 2024, UE avea 1 488 de organizații de producători recunoscute în sectorul fructelor și legumelor, care însumau 187 372 de membri. La rândul lor, organizațiile de producători se pot grupa în cadrul unor „asociații ale organizațiilor de producători” (denumite în continuare „asociații”). În 2024, în UE erau recunoscute 69 de astfel de asociații. În 2023, potrivit calculelor Curții, organizațiile de producători recunoscute reprezentau 42 % din valoarea producției sectorului fructelor și legumelor. Această „rată de organizare” a producătorilor este unul dintre indicatorii utilizați de Comisie pentru a evalua eficacitatea sprijinului pe care îl acordă organizațiilor de producători.

05 În 2023, organizațiile de producători au primit 1,06 miliarde de euro din partea UE (***figura 2***). Pentru a avea acces la acest sprijin, organizațiile recunoscute prezintă autorităților lor naționale programe operaționale multianuale. Acțiunile planificate în cadrul acestor programe sunt cofinanțate de UE și de producători. Finanțarea din partea UE permite organizațiilor să își modernizeze echipamentele și infrastructura, precum și exploatațiile membrilor lor, pentru a spori calitatea și valoarea produselor.

Figura 2 | Sprijinul acordat de UE organizațiilor de producători



Notă: procentajele sunt rotunjite.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor din 2023 ale Comisiei privind execuția bugetară.

06 Prin acest audit, Curtea a urmărit să evalueze dacă sprijinul acordat de UE a îmbunătățit competitivitatea membrilor organizațiilor de producători de fructe și legume și dacă a sporit atractivitatea aderării la astfel de organizații. În special, s-a examinat dacă:

- s-a îmbunătățit profitabilitatea membrilor organizațiilor de producători;
- a crescut puterea de negociere a membrilor organizațiilor de producători;
- sprijinul UE a condus la o creștere durabilă a ratei de organizare;
- deciziile de politică ale statelor membre au influențat atractivitatea apartenenței la organizații de producători;
- Comisia, prin modul de gestionare a politicii, a abordat principalele provocări ale sectorului.

07 Pentru a evalua toate aceste aspecte, Curtea a analizat programe operaționale de la 57 de organizații de producători și de la 5 asociații, vizitând 19 organizații din Spania, Franța, Italia și Polonia. S-au examinat, de asemenea, cadrele UE și cadrele naționale din aceste țări, impactul lor asupra atractivității organizațiilor de producători, precum și rapoartele naționale de evaluare (2013-2018) pentru Belgia, Cehia, Germania și Țările de Jos. În ***anexa I*** și în ***anexa II*** sunt prezentate informații generale și detalii privind sfera și abordarea auditului.

08 Curtea a efectuat acest audit pentru a oferi perspective aprofundate și recomandări referitor la competitivitatea fermierilor și la poziția acestora în lanțul valoric părților interesate implicate în discutarea și adoptarea deciziilor privind propunerile de revizuire a politicii agricole comune (PAC), ca parte a viitoarelor negocieri privind cadrul financiar multianual 2028-2034.

Ce a constatat și ce recomandă Curtea

09 Sprijinul UE ajută organizațiile de producători să își consolideze competitivitatea, însă nici statele membre, nici Comisia nu depun suficiente eforturi pentru ca aderarea la astfel de organizații să devină atractivă. Curtea a constatat că organizațiile de producători utilizează sprijinul UE pentru a îmbunătăți profitabilitatea și puterea de negociere a membrilor lor, dar relațiile cu cumpărătorii rămân inegale. Numărul de membri ai organizațiilor de producători variază foarte mult de la un stat membru la altul și se află în scădere la nivelul UE în ansamblu, ceea ce fragilizează organizarea sectorului fructelor și legumelor. Aceasta este consecința sprijinului inegal acordat de statele membre, a legislației naționale restrictive, a complexității normelor UE și a lipsei de reacție a Comisiei la provocările pe care le-a identificat.

Sprijinul UE ajută organizațiile de producători să își consolideze competitivitatea

10 Curtea a constatat că organizațiile de producători utilizează finanțare din partea UE pentru a-și reduce costurile și a-și crește cifra de afaceri, ceea ce le susține profitabilitatea. Prin proiecte de automatizare și de modernizare, inclusiv prin acțiuni de reducere a costurilor energiei și a consumului de apă, se diminuează costurile de producție. Se prea poate ca unele dintre aceste investiții să se fi realizat oricum și fără sprijin de la UE, însă acesta oferă stabilitate și permite producătorilor să pună în aplicare proiecte care ar fi fost dificil de implementat pe cont propriu (punctele ***28***-***32***).

11 Atât prin elaborarea de politici, cât și prin finanțare, sprijinul UE facilitează creșterea cifrei de afaceri a organizațiilor de producători. Sprijinul acordat de UE organizațiilor de producători este legat de valoarea producției comercializate (adică vânzările). În practică, aceasta înseamnă că un nivel mai ridicat al cifrei de afaceri atrage un sprijin mai mare. Organizațiile sprijinite sunt astfel stimulate să își crească cifra de afaceri. În acest scop, organizațiile incluse în eșantionul Curții dezvoltaseră strategii de creștere a vânzărilor și implementaseră procese de planificare pentru a se asigura că produc culturile, soiurile și volumele solicitate pe piață (punctele ***33***-***37***).

12 Curtea a constatat că finanțarea din partea UE a fost eficace în sprijinirea operațiunilor de vânzare ale organizațiilor de producători. Pentru a răspunde așteptărilor clienților în ceea ce privește calitatea, organizațiile de producători utilizează fonduri din partea UE pentru a obține certificate care ar fi prea costisitor și greu de obținut de către producătorii individuali. Sprijinul UE acoperă și introducerea pe piață a produselor, de la ambalare la logistica vânzărilor, aspect pe care producătorii îl consideră un avantaj major al apartenenței la o organizație de producători. Consumatorii se află la capătul lanțului de aprovizionare cu fructe și legume, iar finanțarea UE le oferă organizațiilor de producători mijloacele necesare pentru a ajunge la ei. Programele operaționale sunt utilizate pentru a dezvolta etichete de calitate recunoscute de consumatori, precum și pentru a sensibiliza publicul cu privire la produsele disponibile și la beneficiile acestora (punctele ***38***-***47***).

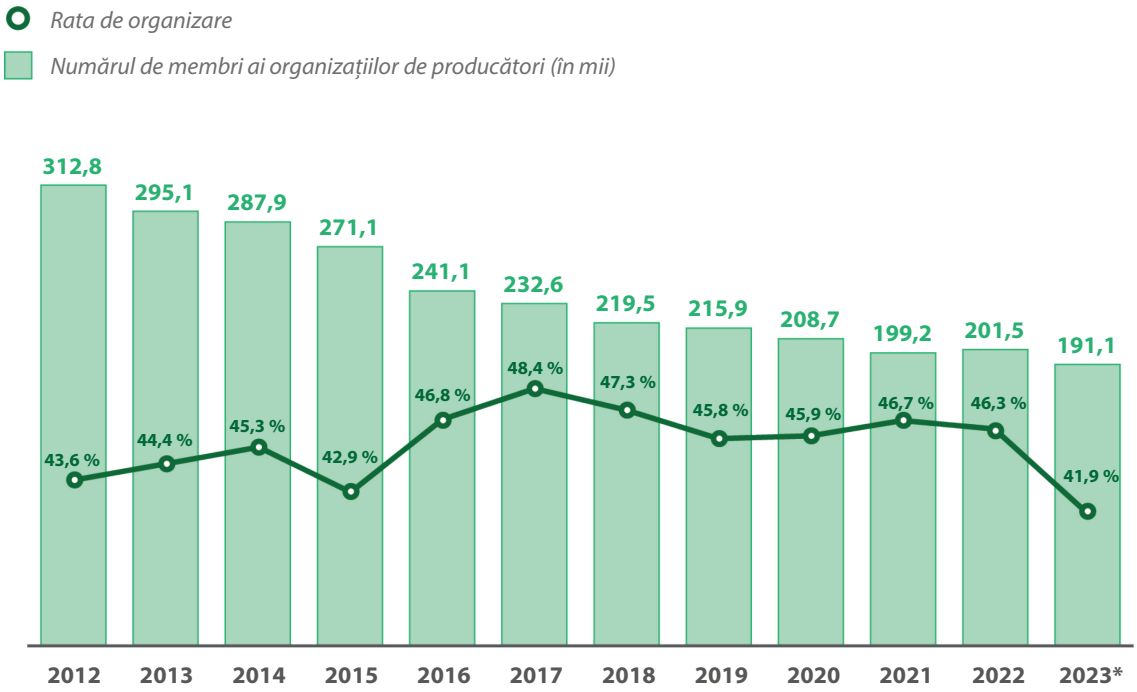
13 Sprijinul UE promovează concentrarea ofertei prin intermediul organizațiilor de producători, ceea ce îmbunătățește puterea de negociere a producătorilor și poziția acestora în lanțul valoric. Curtea a observat că organizațiile de producători, în special cele mai mari, dispun de volume suficiente de produse pentru a vinde producția membrilor lor prin diferite metode de vânzare, atenuând riscurile asociate fluctuațiilor prețurilor (punctele ***48***-***51***).

14 Organizațiile mai mari vizitate de Curte erau, în general, mai bine poziționate pentru a negocia cu comercianții cu amănuntul decât organizațiile mai mici, deoarece puteau oferi volume mai mari și o gamă mai variată de produse. Totuși, cu excepția organizațiilor din câteva state membre (Belgia, Țările de Jos), puține organizații de producători sunt suficient de mari sau de bine cunoscute pentru a iniția negocieri comerciale dintr-o poziție de forță reală. Relația dintre organizațiile de producători și comercianții cu amănuntul rămâne, prin urmare, inegală. O posibilă soluție este delegarea către o asociație mai mare a tuturor vânzărilor, însă această practică rămâne rară. Unele state membre (Spania, Italia) au reacționat prin revizuirea criteriilor lor de recunoaștere pentru a încuraja fuziunile între organizațiile de producători (punctele ***52***-***56***).

Organizațiile de producători devin mai puțin atractive, iar implementarea politicii variază foarte mult în UE

15 Rata de organizare a sectorului fructelor și legumelor, estimată de Curte la 42 % în 2023, se află în scădere din 2017 (***figura 3***), dat fiind că valoarea producției comercializate de organizațiile de producători a crescut mai puțin decât valoarea totală a producției sectorului. Curtea a constatat, de asemenea, că numărul producătorilor care fac parte din organizații de producători a scăzut cu 39 % între 2012 și 2023 (punctele ***58***-***59***).

Figura 3 | Apartenența la organizațiile de producători



* rata de organizare pentru 2023 a fost calculată de Curte.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor Comisiei pentru perioada 2012-2022.

16 În pofida avantajelor pe care le aduc, organizațiile de producători nu au reușit să oprească această tendință descendentă. Scăderea numărului de membri se explică parțial prin diminuarea numărului de ferme producătoare de fructe și legume și prin lipsa de noi fermieri, o problemă comună tuturor sectoarelor agricole. Cele mai recente date disponibile arată însă că, între 2013 și 2020, numărul de membri ai organizațiilor de producători a scăzut mai rapid decât numărul de exploatații din sectorul fructelor și legumelor din UE (punctele ***60***-***61***).

17 Obiectivele generale și anumite elemente ale politicii sunt stabilite la nivelul UE, însă statele membre joacă un rol esențial în asigurarea succesului acesteia. Ele stabilesc criterii de recunoaștere și definesc lista acțiunilor eligibile pentru finanțare din partea UE. Un astfel de proces decizional la nivel național este necesar deoarece modelele agricole variază foarte mult de la un stat membru la altul (punctele ***62***-***63***).

18 Curtea a constatat că rata de organizare variază considerabil de la un stat membru la altul. Unele state membre nu au organizații de producători, iar, în cele care au, această rată variază între 0,8 % în Slovenia și 86 % în Danemarca. Unele dintre aceste variații pot fi explicate prin factori culturali sau istorici, cum ar fi o tradiție bine dezvoltată a cooperării sau experiențe anterioare negative legate de implementare (punctele ***65***-***67***).

19 Diferențele observate de Curte depășesc însă acești factori și necesitatea de a adapta politica la contextul național. Dintre statele membre vizitate, unele colaborează în mod proactiv cu organizațiile de producători – organizând sesiuni de informare, oferind consiliere periodică și formulând observații cu privire la conceperea programelor operaționale –, în timp ce altele sunt mai puțin implicate. Normele de eligibilitate diferă și ele în mod semnificativ, unele țări permițând o gamă largă de acțiuni, iar altele impunând limite mai stricte. Curtea a constatat că o implicare limitată a autorităților naționale sau norme de eligibilitate restrictive pot descuraja aderarea la astfel de organizații și prezentarea de programe operaționale în unele state membre, ceea ce conduce la condiții de concurență inechitabile în UE. Atât organizațiile de producători, cât și autoritățile naționale recunosc problema, însă nu există nicio platformă care să permită discuții și alinierea punerii în aplicare la nivel tehnic (punctele ***68***-***70***).

Recomandarea 1

Să se faciliteze compararea modului în care statele membre pun în aplicare politica

Comisia ar trebui să faciliteze schimbul de informații între autoritățile naționale cu privire la criteriile de recunoaștere aplicabile și la cataloagele de acțiuni eligibile, astfel încât statele membre să pună aceste informații la dispoziția tuturor agenților de plăți și a tuturor organizațiilor de producători.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: martie 2027.

20 Politica UE de sprijinire a organizațiilor de producători a rămas în mare măsură neschimbată din 1996, pe câtă vreme contextul agricol și peisajul pieței au evoluat considerabil. Cea mai recentă evaluare la nivelul UE[4] și un document de lucru al Comisiei din 2025 au evidențiat diferențele dintre statele membre și provocările cu care se confruntă organizațiile de producători mai mici. Cadrul juridic nu stabilește o rată-țintă de organizare și nici nu indică dacă producția ar trebui concentrată în organizații mai mari. Deși este adevărat că stabilirea unui obiectiv la nivelul UE sau a unui model organizațional comun ar putea să nu fie adecvată, dată fiind diversitatea sistemelor agricole, trebuie totuși subliniat că Comisia și statele membre nu au convenit asupra unor obiective naționale care să confere politicii o direcție mai clară (punctele ***71***-***74***).

[4] Comisia Europeană, Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală, EY și Arcadia International E.E.I.G, *Study of the best ways for producer organisations to be formed, carry out their activities and be supported*, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2019.

21 Comisia a identificat motive generale pentru lipsa de atractivitate a organizațiilor de producători, însă niciunul dintre acestea nu a fost abordat prin modificări ale cadrului juridic. Nici PAC 2023-2027, nici pachetul de simplificare adoptat în decembrie 2025 nu au propus modificări substanțiale ale politicii. În iulie 2025, Comisia a prezentat o propunere de consolidare a poziției fermierilor în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente, dar, în opinia Curții, este puțin probabil ca această propunere să îmbunătățească în mod semnificativ atractivitatea aderării la o organizație de producători. Deși consideră că rolul său este de a promova și de a consolida organizațiile de producători, Comisia nu a detaliat acțiunile necesare pentru îndeplinirea acestor obiective, nu a stabilit dacă acestea ar trebui să fie identice în toate statele membre și nici nu a propus modalități de măsurare a succesului lor (punctele ***75***-***78***).

Recomandarea 2

Să se îmbunătățească atractivitatea organizațiilor de producători

În contextul cadrului de planificare strategică al politicii agricole comune, Comisia ar trebui să adreseze statelor membre recomandări privind îmbunătățirea atractivității apartenenței la organizații de producători, acolo unde este necesar, fără a genera distorsiuni pe piața unică.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: decembrie 2027.

22 Curtea a observat că complexitatea normelor UE și povara administrativă au redus și mai mult atractivitatea organizațiilor de producători. De exemplu, rata standard de cofinanțare pentru acțiunile eligibile în cadrul programelor operaționale este de 50 %, ea putând fi majorată, în anumite circumstanțe, la 60 %. Începând din 2021, aceasta poate fi majorată până la 80 % pentru acțiuni de cercetare și acțiuni de mediu. Rata de 80 % este însă însoțită de norme stricte, iar nerespectarea acestora poate duce la obligația de a rambursa ajutorul primit. De aceea, organizațiile de producători auditate percep rata mai ridicată mai degrabă ca pe un risc financiar, decât ca pe un avantaj (punctele ***79***-***80***).

23 Cerințele suplimentare în materie de mediu și de cercetare introduse pentru perioada 2023-2027 au fost stabilite fără a ține seama de nevoile organizațiilor de producători, de constrângerile operaționale ale acestora sau de accesul la alte surse de finanțare publică. Îmbunătățirea impactului producției de fructe și legume asupra mediului și promovarea activităților de cercetare sunt obiective legitime, însă aceste dispoziții modifică logica de la baza sprijinului acordat de UE, introducând cerințe privind inputurile (ținte pentru cheltuieli) într-o politică orientată spre rezultate (punctele ***81***-***86***).

24 Actuala propunere a Comisiei privind politica agricolă comună pentru perioada 2028-2034 elimină aceste cerințe în materie de cheltuieli, dar conține dispoziții care riscă să fragmenteze normele. Ratele de cofinanțare sunt lăsate la latitudinea statelor membre, doar ratele maxime fiind stabilite în legislație. Cu alte cuvinte, obiective și acțiuni identice ar putea beneficia de niveluri de sprijin semnificativ diferite, accentuând disparitățile dintre statele membre, aspect pe care Curtea l-a evidențiat deja în avizul său referitor la propunerea Comisiei (punctele ***87***-***88***).

Recomandarea 3

Să se simplifice ratele de cofinanțare

Comisia ar trebui să propună Parlamentului European și Consiliului simplificarea ratelor de cofinanțare prin:

- stabilirea unei rate fixe de cofinanțare în funcție de tipul de obiectiv din cadrul programului operațional, aplicabilă în toate statele membre;
- eliminarea legăturii dintre ratele de cofinanțare și un nivel obligatoriu al cheltuielilor.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: momentul adoptării cadrului legislativ PAC 2028-2034.

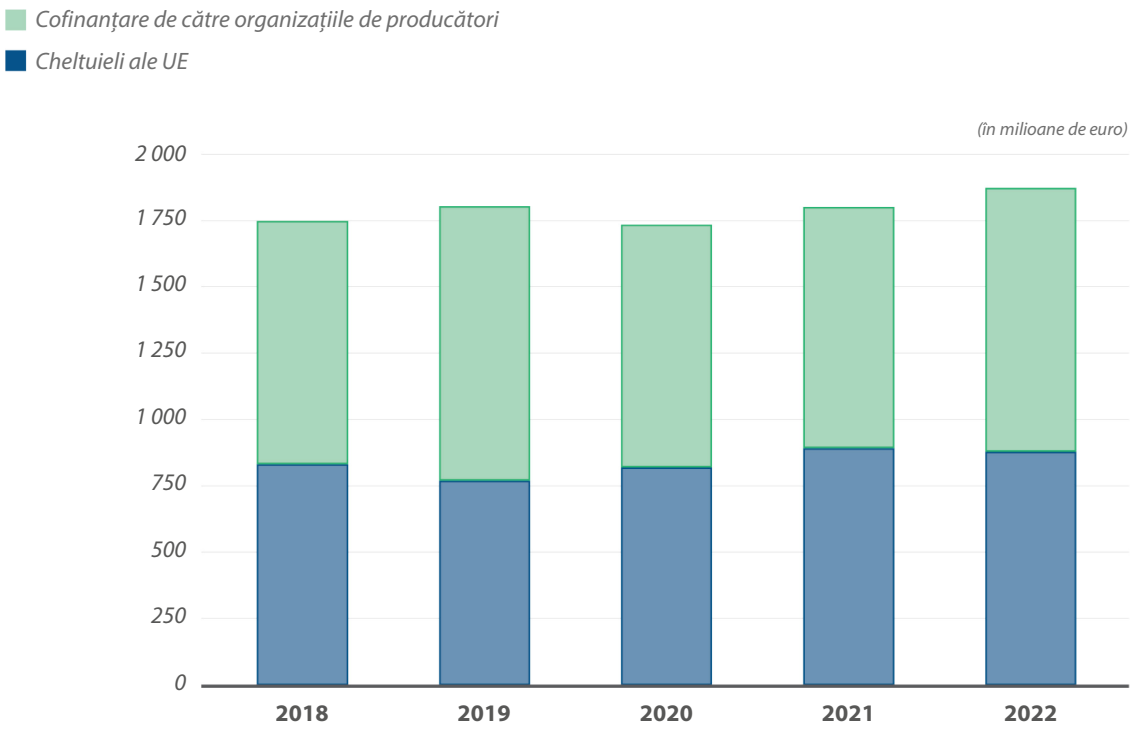
02

Observațiile Curții, în detaliu

Sprijinul UE a oferit organizațiilor de producători instrumentele necesare pentru a-și consolida competitivitatea

25 Organizațiile de producători recunoscute din sectorul fructelor și legumelor reprezintă o formă de cooperare între fermieri, menită să le consolideze acestora poziția în lanțul valoric. Sprijinul financiar din partea UE, și anume cofinanțarea programelor operaționale puse în aplicare de organizațiile de producători (*figura 4*), ar trebui să aibă un impact pozitiv asupra competitivității producătorilor, prin îmbunătățirea profitabilității acestora (costuri de producție mai mici sau o cifră de afaceri mai mare) și a puterii lor de negociere.

Figura 4 | Cheltuielile din cadrul programelor operaționale din perioada 2018-2022

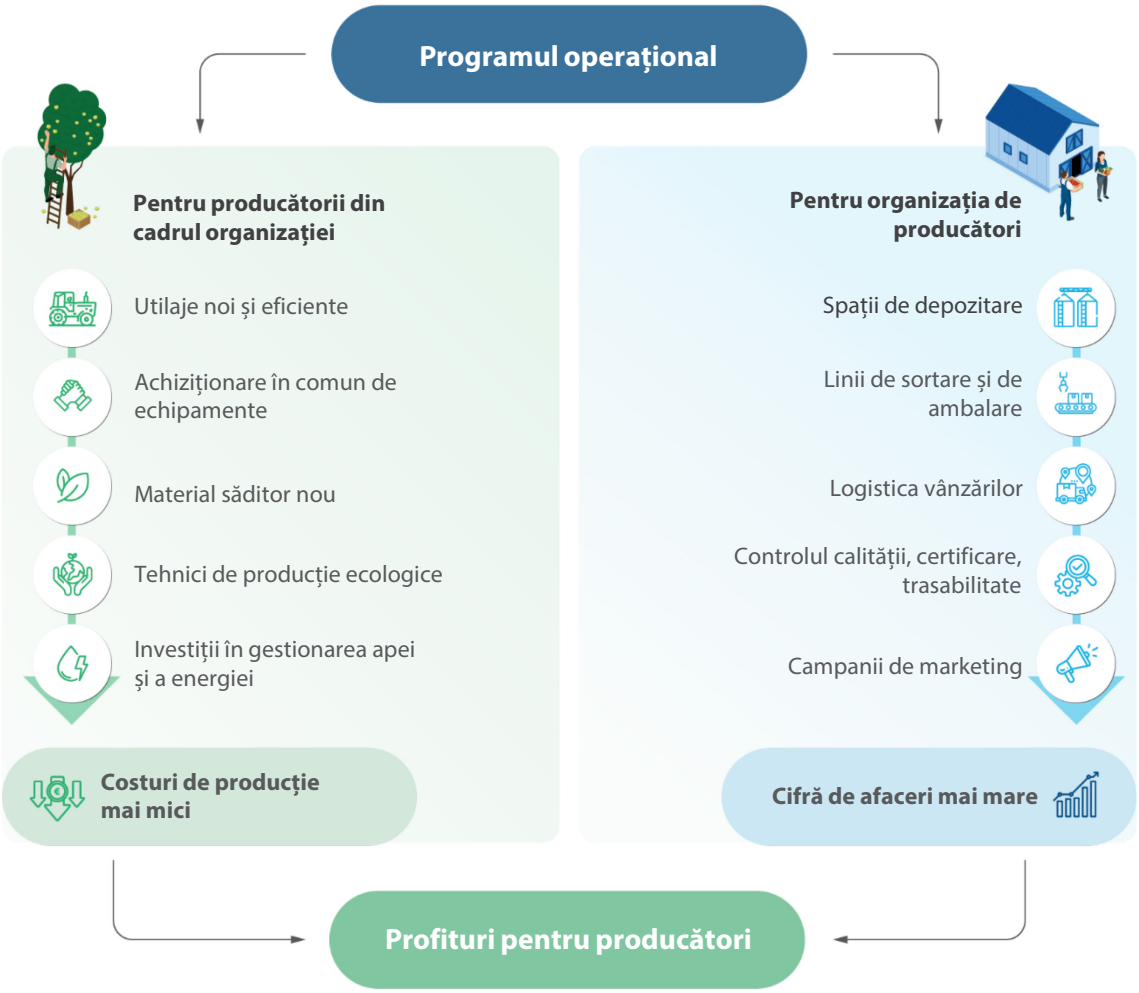


Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor de la Comisie.

Finanțarea din partea UE sprijină profitabilitatea producătorilor, acoperind întregul lanț, de la planificare până la promovare

26 Rolul principal al unei organizații de producători este de a organiza comercializarea produselor membrilor săi, adaptând oferta la cerere în ceea ce privește volumul și calitatea. Organizațiile recunoscute pot accesa fonduri din partea UE pentru a realiza investițiile necesare care să sprijine procesul de planificare, producție, vânzare și comercializare. Sprijinul financiar acordat de UE organizațiilor de producători este direcționat printr-un program operațional care stabilește măsurile și acțiunile pe care organizația dorește să le implementeze pentru a îndeplini obiectivele definite la nivelul UE (***anexa III***). Aceste acțiuni sunt puse în aplicare atât de organizație, cât și de producători, astfel cum se arată în ***figura 5***.

Figura 5 | Contribuția programelor operaționale la profitabilitatea producătorilor



Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

27 Curtea a analizat dacă, prin sprijinul de la UE de care au beneficiat, organizațiile de producători au îmbunătățit profitabilitatea membrilor lor: reducând costurile de producție și majorând cifra de afaceri. Curtea nu a fost în măsură să evalueze impactul direct al apartenenței la o organizație de producători asupra veniturilor individuale. Motivul este că raportarea statistică privind veniturile fermierilor nu face distincție între fermierii care sunt membri ai unei organizații de producători și cei care nu fac parte din nicio astfel de organizație, cu excepția câtorva cazuri limitate care nu au permis Curții să formuleze concluzii solide.

Sprijinul UE finanțează acțiuni care contribuie la reducerea costurilor de producție

28 Principalele categorii de costuri operaționale pentru producătorii de fructe și legume sunt forța de muncă, energia, apa și alți factori de producție (material săditor și semințe, îngrășăminte, produse fitosanitare). Aceste costuri variază considerabil în funcție de opțiunile tehnice ale fiecărui producător, de tipul de producție și de varietatea produselor.

29 Toți producătorii intervievați de Curte au fost de acord că creșterea costurilor forței de muncă și deficitul de forță de muncă constituiau probleme majore pentru ei. Producția de fructe și legume este o activitate cu utilizare intensivă a forței de muncă, iar costurile cu forța de muncă sunt mai ridicate în statele membre ale UE decât în alte țări, ceea ce are un impact semnificativ asupra competitivității pe criterii de preț a producătorilor din UE. Acest lucru a determinat organizațiile să investească în automatizarea activităților lor. În cazul organizațiilor vizitate de Curte, o parte din aceste eforturi de automatizare era finanțată prin programe operaționale (*caseta 1*).

Caseta 1

Automatizarea activităților în cadrul organizațiilor de producători

Nu toate fructele de pe o plantă se coc în același timp, iar fructele și legumele trebuie recoltate la momentul optim de coacere, în funcție de modul în care vor fi comercializate. Prin urmare, fermierii trebuie să decidă dacă produsele sunt suficient de coapte, ceea ce face ca automatizarea completă să fie, în practică, imposibilă. În plus, majoritatea fructelor și legumelor sunt foarte fragile, manipularea mecanică fiind astfel dificilă.

În pofida acestor dificultăți, gradul de automatizare din sector este în creștere. În Polonia, Curtea a observat o linie automată de sortare a merelor, unde producătorii utilizau lăzi de recoltare concepute special pentru liniile de sortare finanțate prin programele operaționale.





Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

30 Este posibil ca astfel de investiții în modernizare și automatizare să se fi realizat oricum și fără fonduri din partea UE. Având însă în vedere caracterul multianual al programelor operaționale, previzibilitatea finanțării din partea UE facilitează implementarea de către organizațiile de producători a unor proiecte mari de modernizare, ale căror costuri pot fi repartizate pe durata programului.

31 Producătorii intervievați de Curte au menționat adesea energia ca fiind un cost major, în special în cazul serelor încălzite. Organizațiile incluse în eșantionul Curții au abordat această problemă prin investiții în energia din surse regenerabile (panouri fotovoltaice) și în echipamente eficiente din punct de vedere energetic, menite să le ajute să își scadă consumul (*caseta 2*). Unele dintre aceste investiții sunt eligibile pentru finanțare în cadrul programelor operaționale, iar altele prin diferite fonduri ale UE (de exemplu, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală sau Mecanismul de redresare și reziliență).

Caseta 2

Reducerea costurilor energiei

Una dintre organizațiile auditate de Curte în Italia s-a angajat într-o serie de investiții în energia din surse regenerabile pentru a-și reduce costurile cu energia și a atinge autonomia energetică până în 2030. Pentru a deveni autonomă, ea investește în diferite tipuri de surse de energie: panouri fotovoltaice, biogaz și energie geotermală. Panourile fotovoltaice sunt finanțate prin programe operaționale.

În Spania, o organizație utilizează panouri solare pentru a reduce costurile cu energia în depozitele sale și în centrul logistic, economisind astfel 5 %.

Printre alte investiții realizate de organizații se numărau noi sisteme de refrigerare pentru camerele frigorifice de depozitare și încălzirea serelor utilizând cogenerarea pentru producția de energie.

32 Și măsurile de mediu sprijinite prin finanțare din partea UE pot avea un impact pozitiv asupra reducerii costurilor, deoarece acoperă practici care vizează reducerea consumului de apă, a utilizării produselor fitosanitare și a altor factori de producție. La fel ca în cazul investițiilor în automatizare, aceste acțiuni ar fi putut avea loc și fără sprijin financiar din partea UE, dar programele operaționale facilitează luarea în considerare a unor investiții de mai mare anvergură, cum ar fi în instalații de retenție a apei.

Sprijinul din partea UE îi ajută pe producători să pună în aplicare practici care contribuie la creșterea cifrei de afaceri

33 Valoarea sprijinului din partea UE la care poate avea acces o organizație recunoscută depinde de valoarea producției comercializate a acesteia – adică, în sens mai larg, de vânzările sale. Sprijinul este plafonat în funcție de tipul de organizație și variază între 4,1 % și 5 % din producția comercializată. Aceste sume pot fi majorate cu până la 0,5 % dacă majorarea este destinată anumitor acțiuni (***anexa III***). Cu cât valoarea vânzărilor organizației este mai mare, cu atât suma pe care aceasta este eligibilă să o primească este mai ridicată.

34 Calcularea sprijinului UE pe baza vânzărilor stimulează producătorii să își crească cifra de afaceri, iar organizațiile vizitate de Curte urmăreau în mod activ acest obiectiv. În Spania, Franța și Italia, acestea încercau să își mărească volumul de producție fie prin atragerea mai multor membri, fie prin extinderea suprafeței cultivate. Curtea a observat, de asemenea, strategii menite să crească valoarea producției comercializate, fie prin introducerea unor soiuri premium de produse pe care le cultivă deja, fie prin introducerea unor produse noi cu un preț de consum mai ridicat (cum ar fi fructele de pădure).

35 Pentru a-și maximiza valoarea vânzărilor și profitabilitatea, organizațiile de producători trebuie să se asigure că producția lor satisface cererea de pe piață. De aceea, este nevoie de o planificare eficace a producției. Succesul unei organizații de producători depinde, de asemenea, de acceptarea de către membrii acesteia a procesului de planificare. Majoritatea organizațiilor vizitate de Curte urmează un proces de planificare similar: departamentele de vânzări comunică previziuni și tendințe de piață estimate pentru următorul sezon de vegetație, în termeni de volum, produse și soiuri (a se vedea ***figura 6***) și furnizează informații cu privire la prețurile preconizate per tip de produs, pe baza vânzărilor anterioare.

Figura 6 | Adaptarea la tendințele pieței: o gamă variată de produse oferite consumatorilor



Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

36 Organizațiile de producători vizitate de Curte utilizează aceste informații pentru a stabili un volum-țintă și un calendar de plantare pentru fiecare tip de produs. Producătorii aprobă planificarea și decid cum să împartă între ei acest volum-țintă. Eventualele dezacorduri între producători se soluționează în conformitate cu normele organizației, acordându-se, de regulă, prioritate membrilor mai bine stabiliți sau celor care au fost mai inovatori în alegerea produselor în trecut.

37 Acest proces respectă planurile proprii de cultivare ale producătorilor în cadrul organizației, permițându-le acestora să își gestioneze exploatațiile după cum consideră de cuviință. Niciunul dintre producătorii intervievați de Curte nu avea plângeri cu privire la procesul de planificare. Un producător din Franța a menționat în mod specific că s-a mutat de la o organizație la alta deoarece dorea o planificare mai strictă a producției, pentru a-și facilita tranziția către agricultura ecologică.

38 Pentru a-și vinde produsele la cel mai bun preț posibil, organizațiile de producători trebuie să se asigure că acestea corespund așteptărilor clienților lor în ceea ce privește calitatea, inclusiv cerințele de mediu. Marile lanțuri de vânzare cu amănuntul impun ca produsele să fie certificate în conformitate cu standarde specifice pentru a accepta să le comercializeze. Respectarea acestor cerințe, care este verificată prin audituri independente, poate fi dificilă din punct de vedere tehnic și poate genera costuri financiare și administrative suplimentare pentru producători.

39 Membrii unei organizații de producători pot beneficia de sprijin din partea personalului organizației, care îi ajută să îndeplinească condițiile de certificare și standardele minime de calitate. Atât costurile de certificare, cât și costurile aferente personalului organizației sunt eligibile pentru finanțare în cadrul programelor operaționale. Prin urmare, pentru membrii unei organizații de producători este mai ușor să participe la sisteme de certificare.

40 Toate organizațiile vizitate de Curte le oferă membrilor lor sprijin administrativ, ajutându-i cu formalitățile și punându-le la dispoziție instrumente pentru gestionarea cerințelor în materie de trasabilitate și de certificare. Tehnicieni de teren vizitează periodic exploatațiile pentru a verifica evoluția sezonului de vegetație și pentru a oferi sfaturi. Una dintre organizațiile vizitate de Curte în Franța instituise un sprijin specific pentru tinerii producători, cu vizite mai frecvente din partea tehnicienilor de teren în primii ani de activitate, ceea ce reprezintă un exemplu de bună practică.

41 Curtea a fost în măsură să identifice costurile legate de certificare și de asigurarea calității în organizațiile din Spania, Franța și Polonia incluse în eșantionul său. În aceste state membre, certificarea și trasabilitatea au reprezentat, în medie, 13 %, 6 % și, respectiv, 3 % din totalul cheltuielilor aferente programelor operaționale. La nivelul UE, datele Comisiei au arătat că, în perioada 2018-2022, aproximativ 11 % din totalul programelor operaționale (în medie 204 milioane de euro pe an) a fost alocat „sistemelor de calitate (UE și naționale) și măsurilor legate de îmbunătățirea calității”.

42 Programele operaționale includ acțiuni legate de comercializare care acoperă logistica introducerii produselor pe piață. Producătorii intervievați de Curte în cursul acestui audit considerau că unul dintre principalele avantaje ale apartenenței la o organizație de producători este posibilitatea de a delega către aceasta comercializarea, ceea ce le permite lor să se concentreze asupra producției.

43 În programele operaționale examinate de Curte, cheltuielile cu logistica de comercializare (de exemplu, investiții în spații de depozitare frigorifică și în linii de ambalare) reprezentau cea mai mare parte a cheltuielilor raportate la categoria „comercializare” în Spania (în medie 18 % din total) și în Italia (22 %).

44 Consumatorii se află la capătul lanțului valoric. Cu ajutorul finanțării din partea UE prin programele operaționale, organizațiile de producători au la dispoziție mijloacele necesare pentru a crește gradul de conștientizare a consumatorilor cu privire la produsele lor și la beneficiile acestora (*figura 7*), precum și pentru a-și diferenția produsele pe piață.

Figura 7 | Promovarea produselor pentru consumatori



Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

45 Sistemele de certificare ale comercianților cu amănuntul (punctul *38*) garantează respectarea standardelor de calitate și de siguranță, însă nu sunt orientate către consumatori și, prin urmare, rămân, în mare parte, necunoscute pentru aceștia. Organizațiile de producători pot să își creeze însă propriile etichete de calitate pentru a răspunde așteptărilor consumatorilor, de exemplu în ceea ce privește caracteristicile de mediu ale produselor lor (*caseta 3*). Aceste etichete de calitate private sunt auditate de organisme independente, iar costurile auditurilor sunt eligibile pentru finanțare din partea UE, ceea ce face ca o astfel de abordare să fie mai ușor de pus în aplicare.

Caseta 3

Tehnici de producție ecologice finanțate în cadrul programelor operaționale

În Spania, Franța și Polonia, Curtea a vizitat organizații care utilizează sere pentru producție (în principal cea de tomate și de castraveți) și care investiseră în „producția integrată”. Mai exact, ele utilizează insecte benefice pentru prevenirea și combaterea bolilor plantelor, eliberează bondari în sere pentru polenizare și nu folosesc tratamente fitosanitare decât ca ultimă soluție. La nivelul UE, producția integrată a reprezentat aproximativ 5 % din totalul programelor operaționale (aproximativ 95 de milioane de euro pe an) în perioada 2018-2023.

Producția integrată sau, cel puțin, costul insectelor utilizate în sere pentru combaterea dăunătorilor poate fi finanțat în cadrul programului operațional. Acest lucru facilitează trecerea la tehnici de producție mai prietenoase cu mediul. În Bretania (Franța), două organizații și o asociație de producători de tomate au mers și mai departe și au colaborat pentru a crea o etichetă cu mesajul „cultivat fără pesticide sintetice – de la floare la farfurie”.

În Italia, una dintre organizațiile vizitate de Curte avea, de asemenea, o parte din producție etichetată ca fiind fără reziduuri de pesticide.





Notă: în stânga, ouă ale unei viespi benefice folosite pentru combaterea unui parazit al tomatelor. În dreapta, o cutie care conține alte insecte benefice, utilizate de asemenea în serele de tomate.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

46 Programele operaționale acoperă, de asemenea, activități de marketing și de promovare, precum studiile de piață, participarea la târguri, publicitatea și campaniile de promovare, care sunt eligibile pentru finanțare din partea UE. Scopul acestor acțiuni este de a asigura cel mai bun preț de vânzare posibil pentru produse, prin promovarea calității acestora (prospețime, ambalare, caracteristici de mediu), sensibilizând în același timp într-o mai mare măsură consumatorii cu privire la produsele care răspund cel mai bine nevoilor lor. Măsura în care organizațiile utilizează aceste posibilități depinde de prioritățile lor. În eșantionul Curții, cheltuielile aferente acestor activități variau de la un stat membru la altul: organizațiile auditate din Franța au alocat, în medie, 19 % din bugetul programelor lor operaționale pentru aceste acțiuni, comparativ cu puțin sub 4 % în Italia și 2 % în Spania și Polonia.

47 În cazul organizațiilor din eșantionul Curții, cheltuielile alocate pentru servicii de promovare, în special pentru campanii de publicitate, erau strâns legate de dimensiunea organizației. Organizațiile mai mari aveau o probabilitate mai mare de a-și dezvolta propria marcă, erau mai motivate să investească în promovarea acesteia și dispuneau de mai multe resurse financiare (inclusiv fonduri proprii) pentru a face acest lucru. Chiar și în rândul organizațiilor mai mari analizate, cheltuielile pentru publicitate variau considerabil: de la 6 % în cazul unei organizații din Spania până la aproape 25 % în cazul a două organizații din Franța. Două asociații, una din Franța și una din Italia, au declarat că au finanțat între 60 % și 70 % din costurile lor de publicitate prin intermediul programelor operaționale.

Organizațiile de producători consolidează puterea de negociere a producătorilor, însă dezechilibrul față de comercianții cu amănuntul persistă

48 Sprijinul financiar acordat de UE organizațiilor de producători urmărește să îmbunătățească poziția fermierilor în cadrul lanțului valoric și puterea de negociere a acestora. Organizațiile de producători se ocupă de comercializarea în comun a producției membrilor lor. Ele sunt concepute drept punct unic de contact pentru cumpărători și, în această calitate, au rolul de a maximiza prețurile. Pe baza programelor operaționale analizate, a vizitelor de audit și a interviurilor, Curtea a evaluat dacă:

- organizațiile de producători au pus în aplicare metode de vânzare eficace pentru a maximiza prețurile;
- dimensiunea organizațiilor de producători le permitea să stabilească relații echilibrate cu cumpărătorii lor.

Organizațiile de producători aleg cele mai eficace metode de comercializare

49 În conformitate cu normele UE, membrii organizațiilor de producători trebuie să își comercializeze întreaga producție prin intermediul organizației. Se pot acorda însă derogări pentru până la 25 % din valoarea producției (40 % în cazul produselor ecologice), iar statele membre pot stabili, dacă consideră necesar, un procent și mai mic (de exemplu, Spania a stabilit un maxim de 10 %). Dintre cele 19 organizații și asociații vizitate de Curte, cele 5 din Polonia permiteau până la 25 % vânzări directe, iar o organizație din Franța consacrată producției ecologice, până la 40 %. Toate celelalte impuneau comercializarea integrală (100 %) prin intermediul organizației. O astfel de abordare le permite organizațiilor să introducă pe piață un volum mare de produse, să onoreze comenzi de la o gamă diversă de cumpărători și să aleagă dintr-o varietate de metode de vânzare.

50 În rândul organizațiilor din eșantionul său, Curtea a observat următoarele metode de vânzare:

- contracte directe cu un preț fix și un volum stabilit,
- contracte directe cu un preț fix sau cu un volum stabilit,
- contracte-cadru în care atât prețul, cât și volumul sunt stabilite periodic (de exemplu, săptămânal sau lunar),
- licitații inverse.

51 Fiecare dintre acestea prezintă avantaje și dezavantaje în ceea ce privește prețul și previzibilitatea vânzărilor (***tabelul 1***). Unele categorii de produse sunt mai potrivite pentru anumite tipuri de contracte. De exemplu, produsele de gamă inferioară, cum ar fi roșiile rotunde, sunt de obicei comercializate de organizațiile de producători în baza unor contracte în care sunt stabilite atât prețul, cât și volumul. Atunci când își exprimă preferințele în etapa de planificare, producătorii pot opta pentru un mix al producției care le permite să se adapteze la fluctuațiile de preț.

Tabelul 1 | Avantajele și dezavantajele diferitelor metode de vânzare

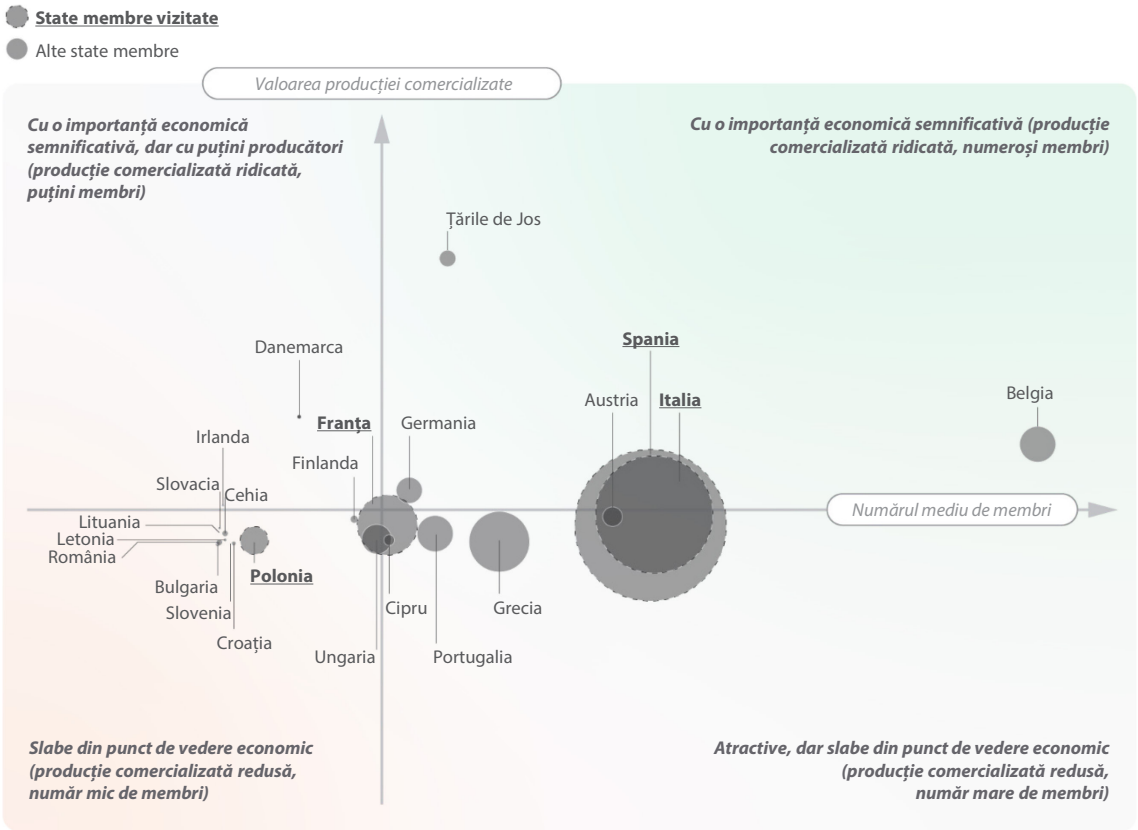
Metodă	Avantaje	Dezavantaje
Contracte directe cu un preț fix **și** un volum stabilit	• Venituri complet previzibile	• Produse la prețuri mici
Contracte directe cu un preț fix **sau** cu un volum stabilit	• Un grad de previzibilitate care permite planificarea producției	• Nicio certitudine în ceea ce privește veniturile • Dacă este stabilit doar prețul, există riscul de supraproducție
Contracte-cadru	• Consolidează loialitatea între organizație și clienții săi • Organizațiile pot negocia prețurile din proprie inițiativă • Un anumit grad de previzibilitate, bazat pe volumele din trecut	• Prețurile rămân dependente de piață • Creează concurență între vânzători (organizații)
Licitații inverse	• Intersectare instantanee și transparentă între cerere și ofertă • Creează concurență între toți cumpărătorii • Produsele pot fi retrase dacă prețul oferit este prea scăzut • Posibilitatea obținerii unor prețuri ridicate	• Necesită volume mari de produse • Dificil de organizat • Prețuri extrem de volatile

Organizațiile de producători mai mari au o putere de negociere mai mare

52 Dintre organizațiile vizitate de Curte, cele care se aflau într-o poziție mai favorabilă pentru a negocia cu comercianții cu amănuntul erau fie mai mari (din punctul de vedere al cifrei de afaceri), fie puteau oferi o gamă largă de produse, fie își comercializau produsele sub o marcă bine-cunoscută. Atunci când organizațiile se pot angaja să livreze anumite volume sau o gamă specifică de produse, comercianții cu amănuntul nu mai au nevoie să apeleze decât la un număr limitat de surse de aprovizionare. Două dintre organizațiile și asociațiile vizitate de Curte integraseră o organizație dintr-un alt stat membru, cu un sezon de vegetație diferit, iar altele achiziționau produse și din alte țări. Acest lucru le permite să onoreze comenzile comercianților cu amănuntul pe tot parcursul anului și să garanteze volume stabile, comercianții având astfel posibilitatea de a se aproviziona de la un singur furnizor. În mod similar, depozitele și centrele de distribuție foarte mari înființate de organizații mai mari pe care Curtea le-a vizitat în Spania, Franța și Italia generează câștiguri de eficiență în organizarea distribuției către transportatori, reducând intervalul de timp dintre recoltare și expediere.

53 În practică, puține organizații sunt suficient de mari pentru a pune în aplicare astfel de strategii sau au dobândit o notorietate a mărcii suficientă pentru a-și îmbunătăți în mod semnificativ poziția în cadrul negocierilor comerciale. ***Figura 8*** ilustrează importanța economică relativă a organizațiilor de producători în fiecare stat membru; Belgia și Țările de Jos sunt singurele țări în care majoritatea organizațiilor au o importanță economică semnificativă. În cazul organizațiilor mai mici, puterea de negociere depinde în principal de capacitatea lor de a răspunde în mod fiabil cererii comercianților cu amănuntul și de a fideliza clienții. O altă opțiune este aceea de a se reuni sub umbrela unei singure asociații și de a delega întregul proces de vânzare. În eșantionul Curții, o singură asociație (din Franța) adoptase această abordare: înființată inițial pentru a gestiona marca sub care se comercializează produsele membrilor săi, aceasta a evoluat într-o asociație a organizațiilor de producători, responsabilă de elaborarea întregului program operațional și de gestionarea vânzărilor. Acest model rămâne rar întâlnit.

Figura 8 | Majoritatea organizațiilor de producători din UE se află într-o poziție economică slabă



Notă: dimensiunea cercurilor reflectă numărul total de producători membri ai organizațiilor de producători din statul membru respectiv.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor din 2023 ale Comisiei (nu erau disponibile date pentru Suedia pentru anul 2023).

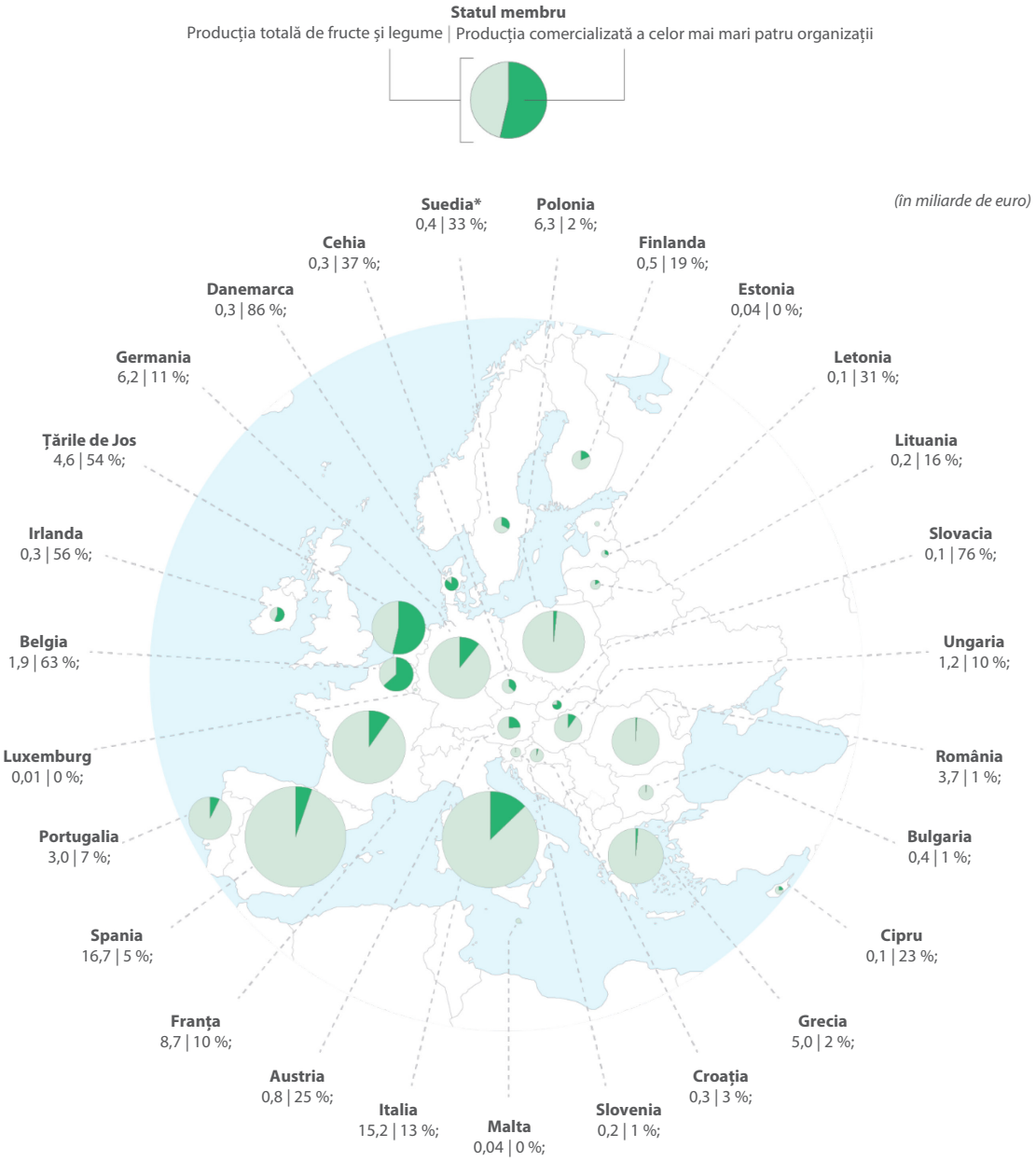
54 Unele state membre au luat măsuri pentru a consolida poziția organizațiilor de producători, prin revizuirea criteriilor de recunoaștere. Inițial, normele UE stabileau criterii minime de recunoaștere: cel puțin cinci membri și o valoare minimă a producției comercializate de 100 000 de euro, lăsând statelor membre libertatea de a introduce cerințe mai stricte. Aceste criterii minime ale UE au fost eliminate în 2013, iar statelor membre li s-a acordat libertatea de a-și stabili propriile criterii. Dintre cele patru state membre vizitate de Curte, numai Spania și Italia își revizuiseră și înăspriseră criteriile de recunoaștere, încurajând astfel organizațiile de producători să se consolideze.

55 Organizațiile de producători se află într-o poziție mai puternică în negocierile comerciale decât producătorii independenți, însă relația dintre organizații și comercianții cu amănuntul rămâne dezechilibrată. Unul dintre motive este faptul că fructele și legumele sunt, prin natura lor, produse perisabile, iar organizațiile de producători nu își pot permite negocieri comerciale îndelungate în condițiile în care produsele lor riscă să devină improprii pentru vânzare. Acest lucru este valabil în special în cazul produselor foarte perisabile, cu o perioadă scurtă de păstrare, cum sunt fructele de pădure.

56 În plus, chiar și în situațiile în care organizațiile de producători au reușit să atingă un anumit nivel de concentrare a producției, acesta rămâne cu mult sub cel al sectorului comerțului cu amănuntul. Un studiu[5] realizat de Centrul Comun de Cercetare al UE a estimat că între 30 % și 70 % din cifra de afaceri totală a comerțului cu amănuntul din Europa este generată de cele mai mari patru întreprinderi. În schimb, în cele șase state membre care, împreună, reprezintă trei sferturi din producția de fructe și legume a UE, cele mai mari patru organizații din fiecare țară reprezintă între 1 % și 13 % din producția totală. Cu excepția Belgiei și a Țărilor de Jos, care, împreună, contribuie cu aproximativ 10 % din producția de fructe și legume a UE, singurele state membre în care organizațiile de producători generează o parte semnificativă din producția națională sunt cele în care producția totală este redusă (***figura 9***).

[5] Nes, K., Colen, L. și Ciaian, P., *Market Power in Food Industry in Selected EU Member States*, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2021.

Figura 9 | Statele membre cu cea mai mare producție de fructe și legume prezintă o concentrare redusă a ofertei



Cum se citește această figură: în Belgia, cele mai mari patru organizații de producători comercializează 63 % din producția totală de fructe și legume a țării (care se ridică la 1,9 miliarde de euro).

Sursa: Curtea de Europeană, pe baza datelor Eurostat și ale Comisiei Europene.

Organizațiile de producători devin mai puțin atractive, iar sprijinul acordat de UE duce la rezultate inegale

57 Încă de la elaborarea Regulamentului (CE) nr. 2200/96 privind organizarea comună a pieței în sectorul fructelor și legumelor, Comisia a prezentat conceptul concentrării ofertei în organizații de producători ca pe „o necesitate economică” pentru consolidarea poziției producătorilor pe piață. Îmbunătățirea „gradului de atractivitate a calității de membru al unei organizații de producători” s-a numărat printre indicatorii de performanță comuni pentru strategiile naționale referitoare la sectorul fructelor și legumelor în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/892 al Comisiei. Având în vedere cei 30 de ani de sprijin financiar acordat de UE pentru aceste două obiective – concentrarea ofertei și sporirea atractivității organizațiilor de producători –, ar fi de așteptat un grad tot mai ridicat de organizare în acest sector în toate statele membre, în special deoarece, cu cât rata de organizare este mai mare, cu atât ar trebui să fie mai atractiv pentru producătorii independenți să adere la organizații de producători.

În pofida avantajelor oferite de organizațiile de producători, numărul membrilor acestora este în scădere

58 Principalul indicator utilizat de Comisie pentru a măsura concentrarea ofertei în sectorul fructelor și legumelor este rata de organizare: ponderea producției (ca valoare) realizate de organizațiile de producători. Această rată, luată în mod izolat, nu este suficientă pentru a evalua gradul de organizare a sectorului, întrucât o rată identică de organizare poate rezulta fie dintr-un număr mare de organizații de producători de dimensiuni reduse, fie dintr-un număr mic de organizații foarte mari. Prin urmare, acest indicator trebuie analizat împreună cu numărul de producători membri ai organizațiilor. Pentru a evalua dacă sprijinul acordat de UE organizațiilor de producători a fost eficace în ceea ce privește concentrarea ofertei în sectorul fructelor și legumelor, Curtea a analizat datele privind rata de organizare și numărul de membri pentru perioada 2012-2023.

59 După eliminarea cazurilor de dublă contabilizare identificate în datele Comisiei, Curtea a calculat că, în 2023, rata de organizare era de 42 %. Aceasta a crescut între 2012 (43,6 %) și 2017 (48,4 %), dar a scăzut ulterior și se situează în prezent la un nivel mai redus decât în 2012. Numărul de membri ai organizațiilor de producători este în scădere constantă din 2012, când acestea însumau 312 823 de membri; în 2023, acest număr scăzuse la 191 310.

60 Curtea recunoaște că există motive structurale care stau la baza scăderii numărului de membri ai organizațiilor de producători. Unul dintre acestea este scăderea generală a numărului de exploatații de fructe și legume din UE, agravată de lipsa reînnoirii generaționale, întrucât fermierii care se pensionează nu sunt înlocuiți de generațiile mai tinere. Pe baza datelor din anchetele agricole realizate de Eurostat în 2013 și 2020, Curtea a constatat însă că numărul de membri ai organizațiilor de producători a scăzut mai rapid decât numărul exploatațiilor de fructe și legume din UE. Numărul de membri a scăzut cu 29 % între 2013 și 2020, în timp ce numărul exploatațiilor de fructe și legume a scăzut cu 14 % în aceeași perioadă.

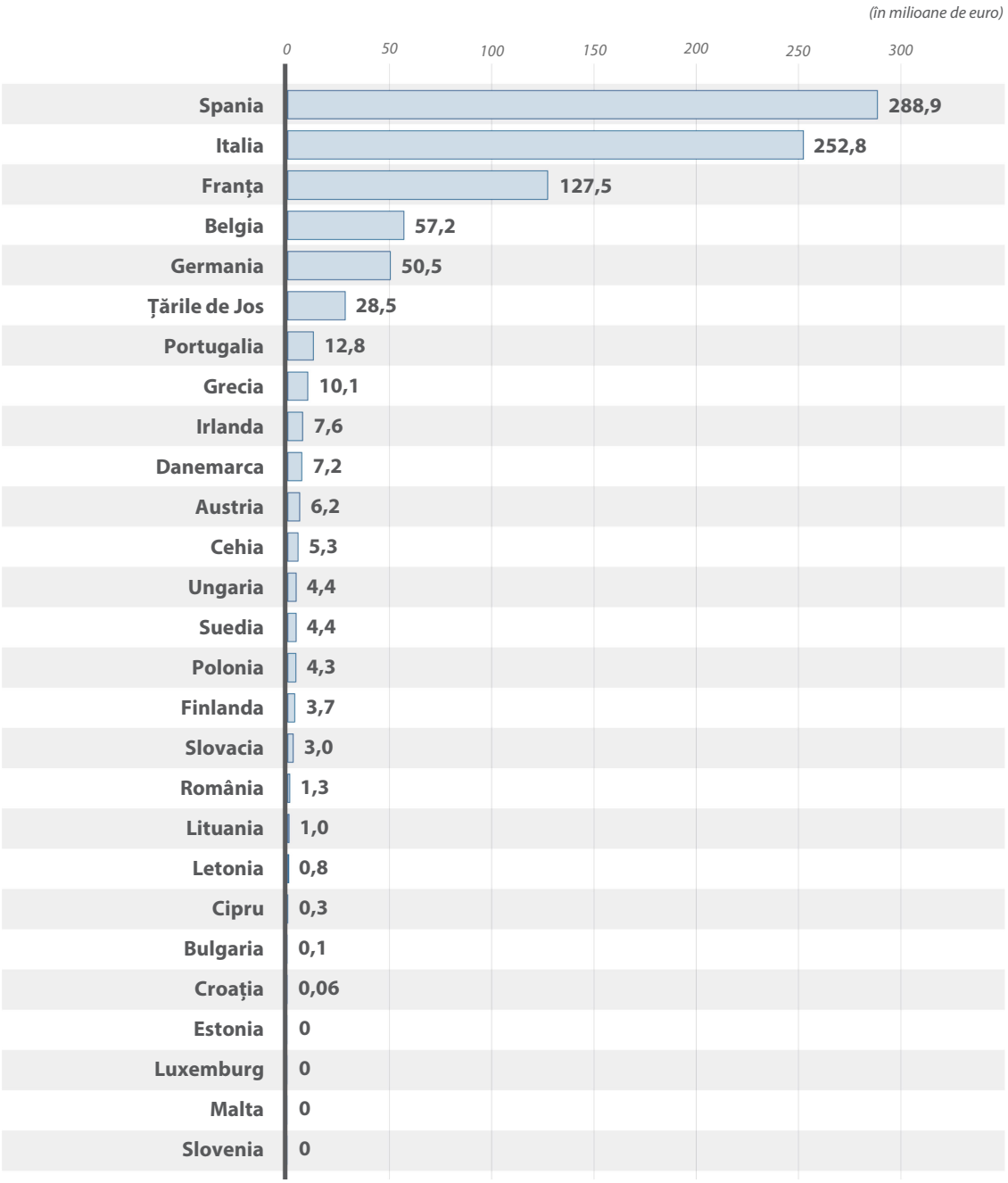
61 Scăderea numărului de membri, însoțită de o creștere a ratei de organizare, ar fi indicat un proces de consolidare: organizațiile de producători ar avea mai puțini membri, dar ar deține o cotă mai mare de piață. Faptul că ambii indicatori sunt în scădere (iar numărul de membri, într-o scădere mai rapidă decât cea a numărului total de exploatații) arată că organizațiile de producători nu se dezvoltă la nivelul UE. În pofida avantajelor pe care le oferă membrilor lor, organizațiile de producători nu reușesc, în medie, să atragă noi membri.

Punerea în aplicare variază considerabil de la un stat membru la altul

62 Curtea a analizat cadrul de reglementare din cele patru state membre vizitate în cadrul auditului, precum și rapoartele de evaluare pentru perioada de finanțare 2013-2018. S-a evaluat dacă măsurile luate de statele membre au contribuit la atingerea obiectivului de a spori atractivitatea organizațiilor de producători.

63 Obiectivele generale ale politicii sunt stabilite la nivelul UE, însă statele membre sunt responsabile de punerea în aplicare, în special de elaborarea listei de acțiuni eligibile care pot fi finanțate în cadrul fiecărui obiectiv. Un astfel de proces decizional la nivel național este necesar, deoarece modelele agricole, tipurile de culturi care pot fi cultivate și modurile de producție variază considerabil de la un stat membru la altul. Sprijinul UE pentru organizațiile de producători este disponibil pentru toate statele membre, însă gradul de utilizare a acestuia este inegal (***figura 10*** și ***tabelul 1*** din ***anexa I***).

Figura 10 | Sprijinul acordat de UE organizațiilor de producători, per stat membru (2022)

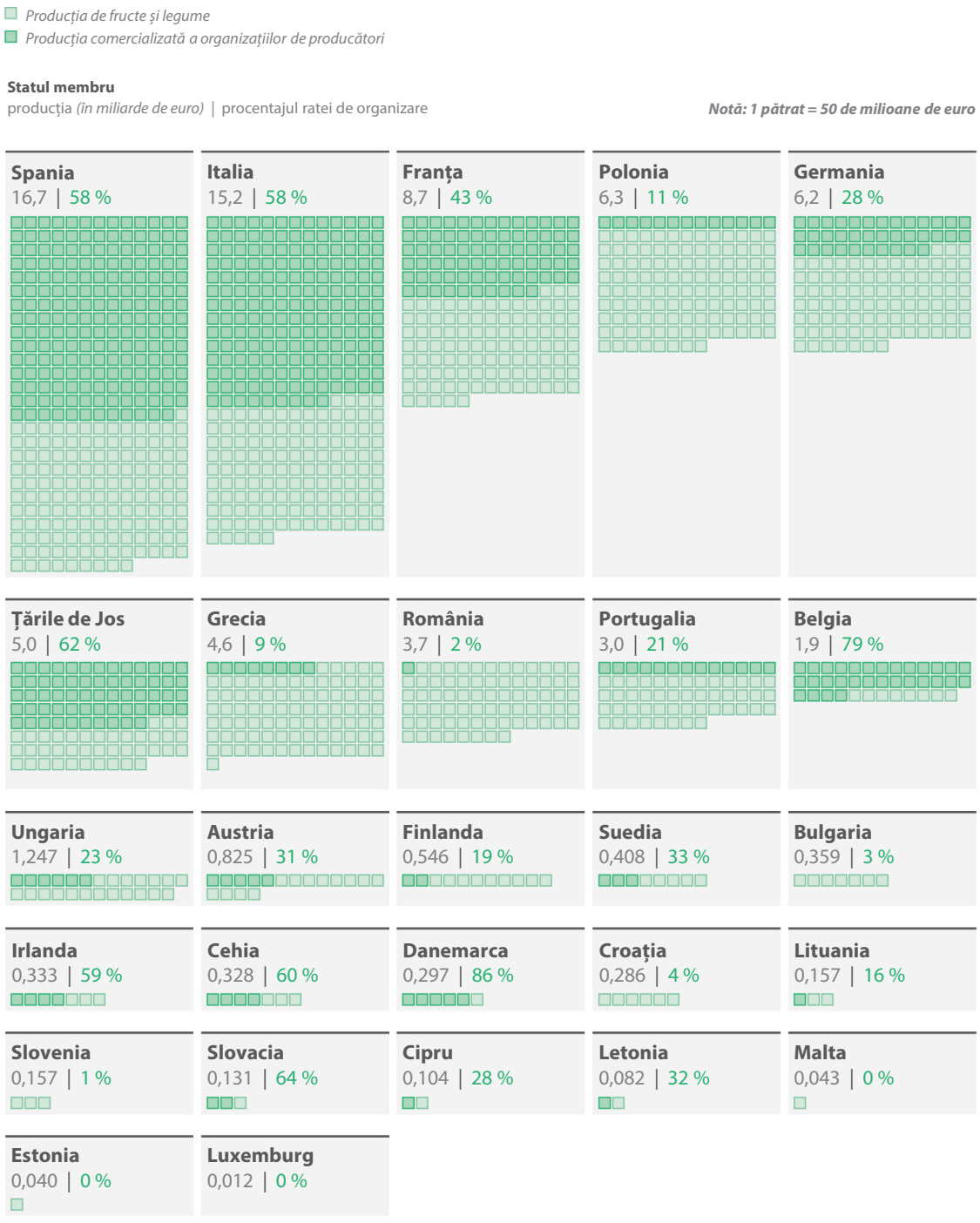


Notă: din cauza scării utilizate, finanțările sub 1 milion de euro nu sunt vizibile.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor de la Comisie.

64 Acest grad inegal de absorbție reflectă variațiile considerabile ale ratei de organizare între statele membre (***figura 11***), dar arată, de asemenea, că, chiar și în țările în care există organizații de producători recunoscute, acestea nu depun toate programe operaționale pentru a accesa fonduri de la UE. În Polonia, doar 8 % dintre organizațiile recunoscute fac acest lucru.

Figura 11 | Rata de organizare variază considerabil de la un stat membru la altul



Notă: în cazul Suediei, nu au fost comunicate date pentru anul 2023. S-au utilizat datele din 2022.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor din 2023 ale Comisiei Europene.

65 Diferențele în ceea ce privește rata de organizare reflectă nivelul scăzut al producției de fructe și legume din unele țări. Statele membre în care producția de fructe și legume este practic inexistentă (Luxemburg, Malta) nu au organizații de producători. În țările în care sectorul fructelor și legumelor este relativ redus, înființarea unor organizații de producători poate părea mai puțin necesară, chiar dacă este mai ușor de realizat din punct de vedere structural, având în vedere numărul mic de producători. Acest lucru nu explică însă toate diferențele observate: sectoarele fructelor și legumelor din Cehia, Danemarca și Croația au dimensiuni similare, dar ratele lor de organizare sunt foarte diferite. Același lucru este valabil și pentru Polonia, Germania și Grecia. Această situație sugerează că există și alți factori în joc, deși nu s-a realizat niciun studiu sistematic al cauzelor subiacente.

66 Unele dintre aceste cauze sunt de natură culturală sau istorică. În Franța, structurile cooperative (care au apărut la începutul secolului al XX-lea și sunt mai vechi decât organizațiile de producători) reprezintă o formă obișnuită de organizare în sectorul agricol. Dintre cele 14 organizații analizate de Curte pentru Franța, 9 existau de dinainte de 1996 și au fost recunoscute ulterior ca organizații de producători. Regiunea Bretania (***caseta 4***) reprezintă un exemplu tipic al acestei evoluții de la cooperativă la organizație de producători. Cooperative existau înainte de 1996 și în anumite regiuni din Spania și Italia.

Caseta 4

Bretania: succes bazat pe o tradiție a cooperării

Bretania are un sector al fructelor și legumelor foarte bine organizat, aproape 80 % dintre producători fiind membri ai unei organizații. Această structură are rădăcini istorice care, pentru unele organizații, datează de peste un secol, deși adevărata dinamică a început în anii 1960. În timpul unei crize agricole marcate de prăbușirea prețurilor la anghinare, 4 500 de cultivatori au înființat, în 1962, o structură de tip cooperativ și au convenit să își vândă produsele în comun, printr-un sistem de licitație inversă de tip olandez. Acest sistem le-a conferit producătorilor o putere de negociere mai mare, întrucât aceștia puteau să concentreze oferta și să retragă produsele de pe piață în cazul în care prețurile oferite erau prea mici.





Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

De-a lungul anilor 1970 și 1980, diversele colective de producători s-au consolidat și mai mult. Cele mai mari două grupuri din regiune și-au dezvoltat propriile mărci, care sunt în prezent recunoscute de consumatori în toată Franța.

La momentul la care Regulamentul UE privind organizațiile de producători a intrat în vigoare în 1996, producătorii bretoni aveau deja o experiență de 30 de ani de cooperare în structuri similare și au putut valorifica rapid noile oportunități, fiind printre primele organizații recunoscute: 8 dintre cele 10 organizații actuale din regiune (cu excepția producătorilor de cidru) au fost recunoscute în 1996 sau în 1997.

67 În Polonia, moștenirea perioadei comuniste, coroborată cu factori financiari și de imagine, a contribuit la lipsa de atractivitate a organizațiilor de producători. În perioada 2010-2015, Polonia a primit 1,1 miliarde de euro în cadrul unui program anterior al UE menit să ajute producătorii să se regrupeze și să obțină recunoașterea ca organizații de producători. În pofida sumelor considerabile implicate (Polonia a primit aproape 90 % din ajutorul total disponibil), nu s-a ajuns la o organizare durabilă a sectorului fructelor și legumelor, întrucât numeroase grupuri create în cadrul programului au încetat ulterior să existe sau nu au mai depus programe operaționale. Programul a fost, de asemenea, afectat de un nivel ridicat de fraudă, care a dus la aplicarea unor corecții financiare semnificative pentru țară. Acest lucru a prejudiciat reputația organizațiilor de producători și, până în 2024-2025, a determinat autoritățile să se concentreze mai degrabă pe limitarea riscului de fraudă decât pe încurajarea organizațiilor să prezinte programe operaționale.

68 Curtea a observat, de asemenea, diferențe în modul în care statele membre pun în aplicare politica. În cele patru state membre vizitate, aceste diferențe vizau atât abordarea adoptată de autoritățile naționale, cât și normele aplicate și depășeau simpla necesitate de a adapta sprijinul la nevoile naționale.

69 În Spania și Franța, autoritățile sunt foarte proactive în relația cu organizațiile, organizând sesiuni de informare, oferind cu regularitate consultanță și formulând observații cu privire la elaborarea programelor operaționale. În aceste state membre, precum și în Italia, listele de acțiuni eligibile sunt ample și sunt revizuite periodic pentru a reflecta feedbackul primit de la organizații. În schimb, în Polonia, lista acțiunilor eligibile era mult mai limitată, iar producătorii intervievați s-au plâns că observațiile lor nu erau întotdeauna luate în considerare. Curtea a constatat și un caz de „suprareglementare”: în strategia lor pentru perioada 2010-2017, autoritățile poloneze au impus ca acțiunile de mediu, pentru a fi eligibile pentru finanțare, să implice peste 50 % dintre membrii unei organizații de producători. În celelalte state membre selectate nu existau cerințe atât de stricte. Aceste disparități înseamnă că, pentru aceeași acțiune, costurile eligibile diferă (***caseta 5***), ceea ce creează condiții inegale de concurență între producători, în funcție de statul membru în care își desfășoară activitatea.

Caseta 5

Aceleași produse, costuri eligibile diferite

În trei dintre cele patru state membre vizitate, Curtea a auditat organizații care produc tomate în sere. Toate acestea utilizează producția integrată (*caseta 3*), dar costurile eligibile aferente diferă.

În Spania, producția integrată este finanțată sub forma unei sume forfetare pe hectar pentru sere.

În Franța, aceeași formă de finanțare se aplică pentru livezi. În cazul serelor, sunt eligibile costurile legate de utilizarea oricărui tip de insecte benefice (insecte polenizatoare și insecte utilizate pentru combaterea dăunătorilor).

În Polonia, costurile aferente achiziționării de insecte pentru combaterea dăunătorilor sunt eligibile pentru finanțare. Singurele insecte polenizatoare eligibile în cadrul programelor operaționale sunt anumite tipuri de albine, care sunt utilizate exclusiv în livezi, nu și în sere.

Aceste disparități reflectă alegeri administrative – utilizarea sumelor forfetare simplifică atât procedura de solicitare a sprijinului, cât și controalele –, dar și politici diferite în ceea ce privește sfera de aplicare a acțiunilor finanțate, în cazul în speță eligibilitatea polenizatorilor din sere.

70 Astfel de diferențe de abordare și de reglementare pot descuraja producătorii să adere la organizații sau pot descuraja organizațiile recunoscute să prezinte un program operațional. Organizațiile de producători și autoritățile naționale sunt conștiente de faptul că punerea în aplicare diferă de la un stat membru la altul. Ele erau însă de părere că nu dispun de ocazii adecvate pentru a face schimb de informații și a discuta (la nivel tehnic) despre modul în care pun în aplicare politica.

Comisia a identificat provocările cu care se confruntă sectorul, dar nu a propus soluții eficace

71 Politica UE de sprijinire a organizațiilor de producători a rămas în mare măsură neschimbată din 1996 (***anexa III***), pe câtă vreme contextul agricol și peisajul pieței au evoluat considerabil. Curtea a examinat cadrul legislativ al UE privind organizațiile de producători, precum și studiile publicate de Comisie, care i-au permis să evalueze măsura în care acțiunile Comisiei abordează principalele provocări cu care se confruntă producătorii de fructe și legume.

Nu există un obiectiv clar în ceea ce privește organizarea sectorului

72 În cel mai recent document de lucru[6] al său privind poziția fermierilor în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente, Comisia a subliniat din nou rolul-cheie pe care îl joacă organizațiile de producători în consolidarea puterii de negociere a producătorilor și, în cele din urmă, în creșterea veniturilor acestora. De asemenea, ea a reluat constatările unor studii[7] care au subliniat că organizațiile mai mici de producători se confruntă adesea cu dificultăți în negocierile comerciale.

73 Comisia consideră că rolul său este de a promova, în general, organizațiile de producători, dar subliniază că:

- producătorii sunt în continuare cei care decid dacă să înființeze sau nu o organizație;
- statele membre sunt cele mai în măsură să răspundă nevoilor acestora;
- modul în care este concentrată producția reflectă condițiile locale.

74 Legislația nu stabilește o țintă pentru rata de organizare, deși definește o rată de sub 20 % ca fiind „deosebit de scăzută” și utilizează acest prag pentru a permite un nivel mai ridicat de cofinanțare. Nu se indică nici modul în care ar trebui concentrată producția – la nivelul a numeroase organizații mai mici sau la nivelul câtorva organizații mai mari. Este adevărat că o rată de organizare sau un model de organizare la nivelul UE ar putea să nu fie adecvate dată fiind diversitatea sistemelor agricole naționale, însă stabilirea unor obiective naționale împreună cu statele membre ar fi oferit politicii o direcție mai clară, respectând în același timp rolul și responsabilitățile statelor membre.

---

[6] SWD(2025) 260.

[7] Comisia Europeană, Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală, EY și Arcadia International E.E.I.G, *Study of the best ways for producer organisations to be formed, carry out their activities and be supported*, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2019.

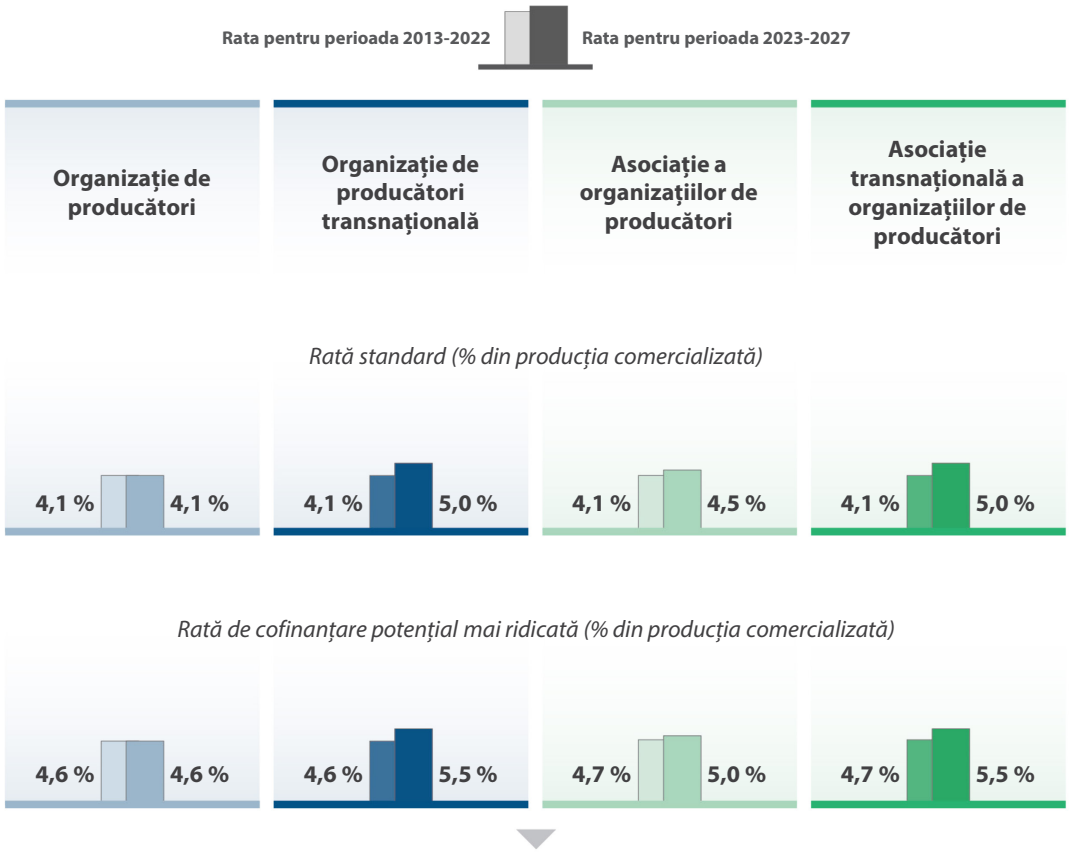
Comisia nu a propus măsuri care să abordeze lipsa de atractivitate a organizațiilor de producători

75 Comisia a identificat, de mult timp, motivele generale de la baza lipsei de atractivitate a organizațiilor de producători. Printre acestea se numără:

- teama producătorilor de a-și pierde libertatea antreprenorială;
- lipsa de încredere în organizațiile colective (în special în statele membre în care a existat o organizare colectivă obligatorie);
- lipsa de informații cu privire la beneficiile aduse de organizațiile de producători și lipsa unui sprijin politic și tehnic adecvat din partea autorităților naționale;
- preocupări legate de costurile administrative aferente înființării și funcționării unei organizații de producători.

76 Niciunul dintre aceste motive nu a fost însă abordat prin modificările aduse cadrului juridic: acestea au fost minime (***anexa III***), iar recomandările adresate statelor membre rămân de natură generală. Cea mai recentă revizuire a PAC din 2021 a reorganizat și a extins ușor obiectivele pe care organizațiile de producători trebuie să le urmărească în programele lor operaționale. De asemenea, aceasta a revizuit plafoanele ajutoarelor pentru asociații și pentru organizațiile transnaționale (***figura 12***). Revizuirea nu a inclus însă dispoziții care să abordeze situația economică precară persistentă a majorității organizațiilor de producători (***figura 8***). Pachetul de simplificare adoptat în decembrie 2025 nu modifică în mod substanțial legislația în vigoare.

Figura 12 | Complexitatea tot mai mare a normelor UE – calcularea plafoanelor ajutoarelor



Condiție pentru o rată mai ridicată:

Suma care depășește **0,5 % din valoarea producției comercializate** trebuie utilizată exclusiv pentru:

2013-2022

- Măsuri de prevenire și gestionare a crizelor

2023-2027

- Măsuri de prevenire și gestionare a crizelor
- Promovarea consumului de fructe și legume
- Acțiuni legate de cercetare, mediu și atenuarea schimbărilor climatice (peste pragul minim obligatoriu)

Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

77 Cea mai recentă propunere legislativă a Comisiei cu privire la poziția fermierilor în lanțul de aprovizionare introduce noi cerințe pentru relațiile contractuale și o rată de cofinanțare mai mare pentru tinerii fermieri și pentru noii fermieri din cadrul organizațiilor de producători. Dispozițiile pentru tinerii fermieri și pentru noii fermieri sunt pozitive, însă Curtea consideră că, în general, este puțin probabil ca astfel de măsuri să îmbunătățească în mod semnificativ atractivitatea aderării la o organizație de producători.

78 Principalele obiective stabilite de Comisie pentru organizațiile de producători rămân consolidarea rolului acestora și oferirea de stimulente pentru ca fermierii să li se alăture. Nu se indică în mod clar ce acțiuni trebuie întreprinse pentru îndeplinirea acestor obiective, dacă ele ar trebui să fie aceleași în toate statele membre și nici cum s-ar putea măsura succesul lor. Indicatorii actuali (rata de organizare, numărul de membri ai organizațiilor de producători) sunt prea generali pentru a măsura efectul sprijinului UE. În plus, Curtea a observat că Comisia nu poate garanta fiabilitatea datelor transmise de statele membre, ceea ce limitează și mai mult utilitatea acestor indicatori.

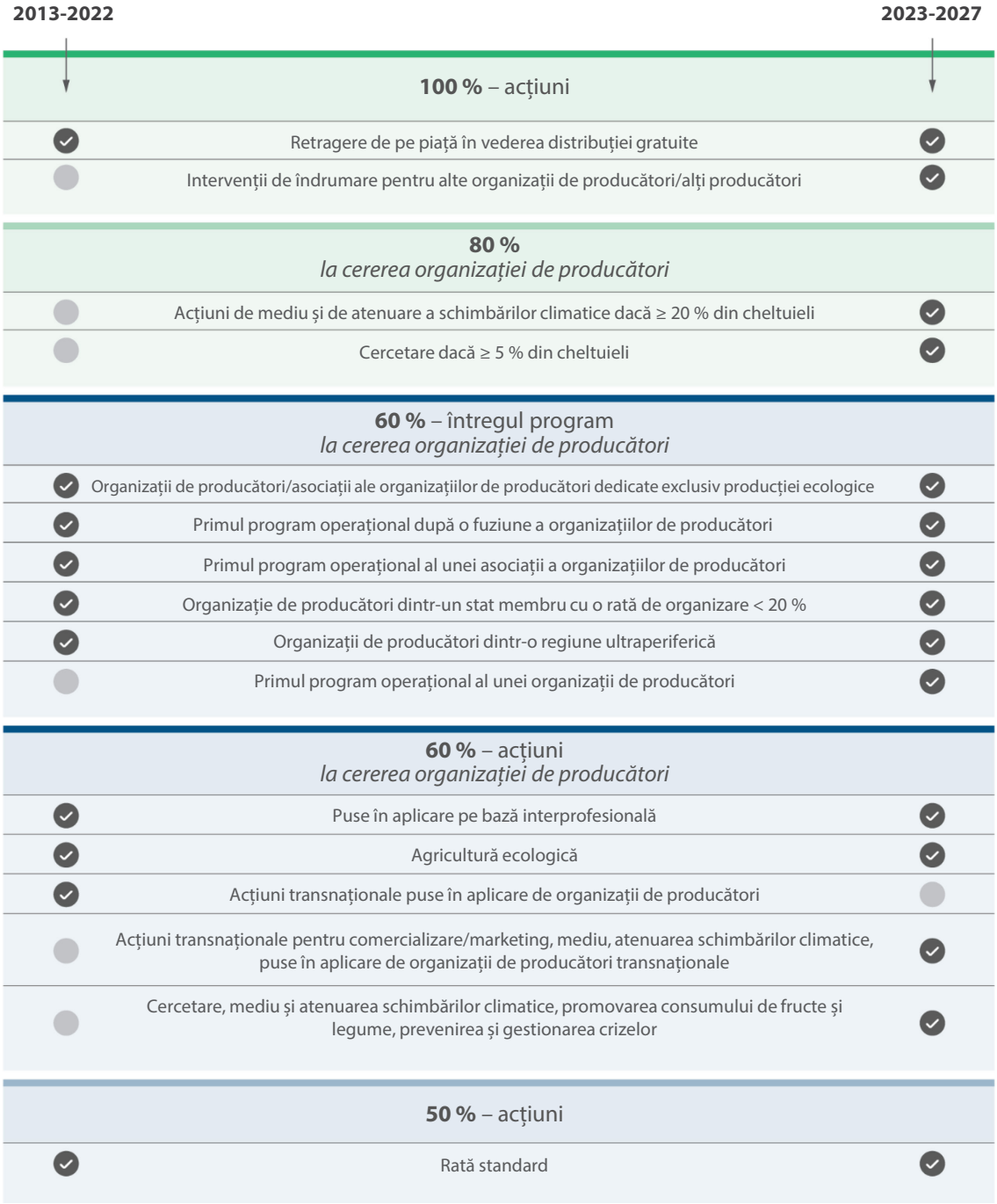
Modificările legislative au sporit complexitatea normelor de finanțare

79 Complexitatea normelor UE și sarcina administrativă aferentă punerii în aplicare a programelor operaționale sunt adesea invocate ca motive pentru lipsa de atractivitate a organizațiilor de producători. Analiza Curții cu privire la regulamentul din 2021 a evidențiat mai multe modificări care au sporit complexitatea mecanismelor anterioare. Modificările includ introducerea unor noi rate de cofinanțare mai ridicate pentru anumite acțiuni, condiționate de respectarea unor constrângeri la nivelul cheltuielilor (***figura 13***).

Figura 13 | Ratele de cofinanțare devin din ce în ce mai complexe

✓ *Acțiune inclusă*

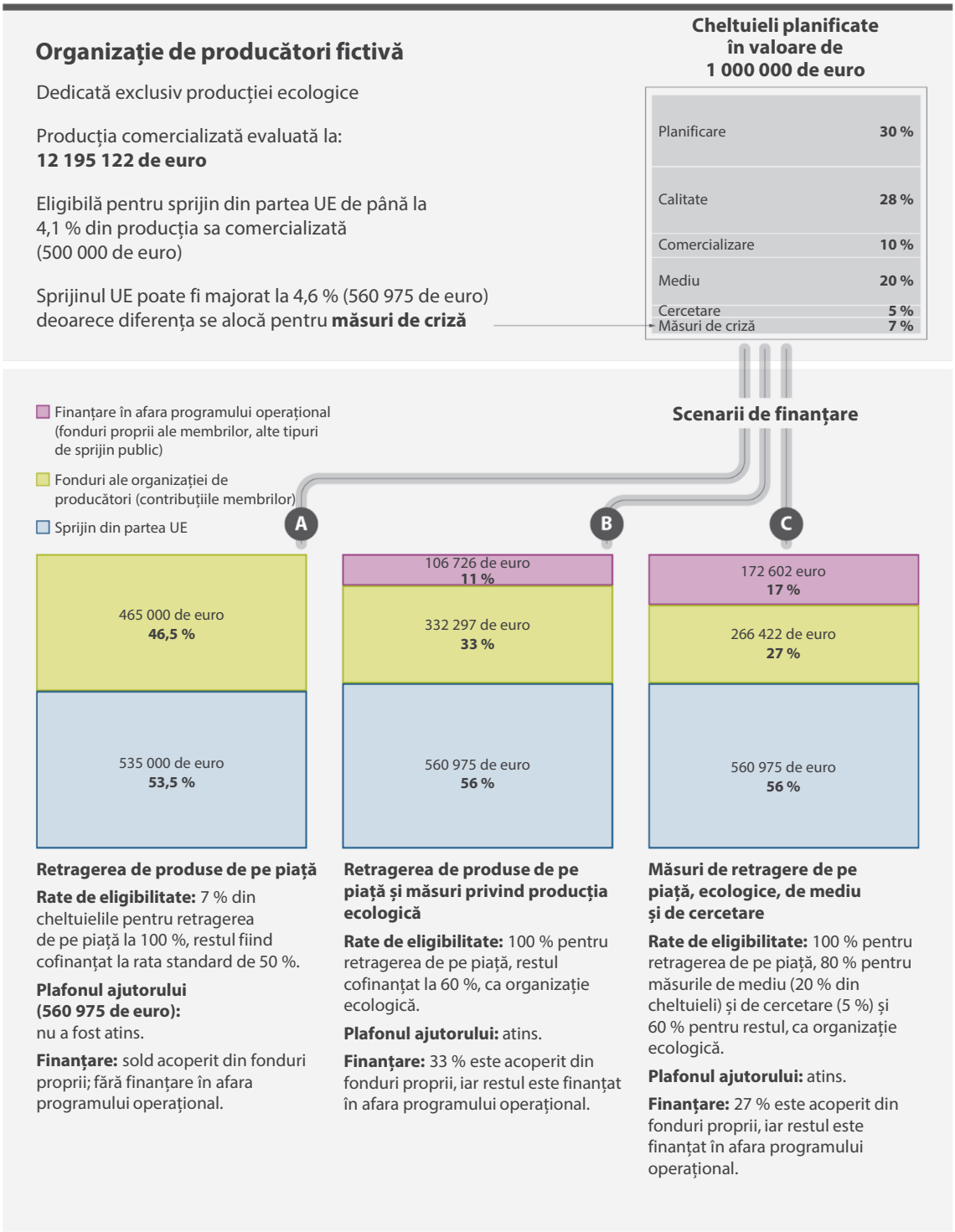
○ *Acțiune neinclusă*



Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

80 Elaborarea unor programe operaționale care să optimizeze utilizarea diferitelor rate de cofinanțare, ținând seama de constrângerile legate de plafoane (***figura 12***), este un exercițiu complex, în special pentru organizațiile mai mici (***figura 14***). În cazul organizațiilor intervievate de Curte, rata de 80 % introdusă în cadrul noii PAC era percepută fie ca fiind dificil de utilizat din cauza plafonării ajutorului din partea UE, fie ca reprezentând mai mult un risc financiar decât o oportunitate. Rata de 80 % se aplică anual acțiunilor de mediu sau de cercetare în cazul în care cheltuielile planificate depășesc cu mult minimul impus pe durata programului. Cu toate acestea, în cazul în care o organizație declară rata de 80 % pe întreaga durată a programului, dar nu respectă pragurile de cheltuieli pentru toată perioada (și anume 20 % pentru acțiuni de mediu și 5 % pentru cercetare), ea ar trebui să ramburseze suma aferentă majorării cu 20 % a ratei de cofinanțare (80 %-60 %) pentru întreaga perioadă de programare. O astfel de rambursare ar putea avea un impact financiar semnificativ.

Figura 14 | Odată ce plafonul ajutorului este atins, ratele de cofinanțare mai ridicate nu se mai traduc într-un sprijin mai mare din partea UE



Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

Au fost introduse constrângeri fără nicio analiză a practicilor existente

81 Revizuirea PAC din 2021 a introdus cerințe minime de cheltuieli pentru acțiuni de cercetare și a majorat cerințele pentru acțiuni de mediu. Aceste cerințe minime au fost definite fără a ține seama de impactul lor potențial asupra organizațiilor de producători. Acțiunile de mediu eligibile în cadrul programelor operaționale sunt cele care depășesc cerințele legale obligatorii. În perioada 2013-2022, organizațiile de producători trebuiau să pună în aplicare acțiuni de mediu, cu puține constrângeri în acest sens: ele puteau fie să pună în aplicare două acțiuni de mediu, fie să aloce în acest scop 10 % din cheltuielile programului lor. La nivelul UE, în medie, 16 % din programele operaționale au fost dedicate acțiunilor de mediu în perioada respectivă (în medie 273 de milioane de euro pe an).

82 Revizuirea normelor din 2021 a avut două efecte: a oferit stimulente pentru punerea în aplicare a acțiunilor de mediu (printr-o rată de cofinanțare potențial mai ridicată) și a introdus constrângeri privind implementarea acestora, stabilind un minim de trei acțiuni care să reprezinte cel puțin 15 % din programul operațional. Aceste constrângeri nu reflectau diferitele situații de pe teren. De exemplu, acțiunile de mediu care urmăresc reducerea consumului de apă sunt mai ușor de pus în aplicare în sere cu circuit închis decât în câmpuri deschise, unde necesarul de irigații depinde de condițiile meteorologice și variază în funcție de rotația culturilor.

83 Comisia a constatat că programele operaționale din perioada 2013-2022 au inclus foarte puține cheltuieli pentru acțiuni de cercetare și, în consecință, după discuții cu autoritățile naționale, a introdus obligația de a aloca 2 % din programul operațional acțiunilor de cercetare. Comisia a considerat că nu era necesar un studiu suplimentar privind practicile efective de cercetare ale organizațiilor de producători.

84 Organizațiile pe care Curtea le-a vizitat în Franța și în Italia au explicat că finanțau de mulți ani activități de cercetare în afara programelor operaționale, utilizând programe de cercetare naționale sau ale UE, care uneori ofereau rate de cofinanțare mai ridicate. Pentru a respecta obligația de 2 %, ele doar au reorganizat, de fapt, modul în care își finanțau acțiunile de cercetare, cu un impact redus asupra cheltuielilor lor totale pentru cercetare. În Spania, această obligație a determinat organizațiile vizitate de Curte să dezvolte parteneriate cu centre de cercetare, uneori prin intermediul asociațiilor organizațiilor de producători. În Polonia, organizațiile au indicat că se așteptau să întâmpine dificultăți în îndeplinirea acestei cerințe, deoarece nu aveau parteneriate stabilite cu centre de cercetare.

85 În plus, 2 % din programul operațional poate reprezenta o sumă semnificativă în cazul unei organizații mari sau o sumă foarte mică în cazul uneia mai mici. În statele membre în care nu există asociații și sunt puține organizații active, cum ar fi Polonia, este puțin probabil ca sumele alocate pentru cercetare să fie suficiente pentru a finanța acțiuni substanțiale în acest sens. În aceste condiții, coroborat cu faptul că unele organizații își vor reorganiza pur și simplu cheltuielile, în loc să le majoreze, efectul unei astfel de obligații de cheltuieli pentru cercetare va rămâne probabil limitat.

86 Introducerea unor cerințe obligatorii de cheltuieli, cum sunt cele pentru mediu și pentru cercetare, constituie o excepție de la logica aflată la baza sprijinului acordat de UE organizațiilor de producători. Astfel de cerințe limitează capacitatea organizațiilor de producători de a-și elabora strategia, îngreunează conceperea programelor lor operaționale și introduc cerințe bazate pe nivelul inputurilor (cheltuieli) într-o politică orientată spre rezultate.

87 Propunerea Comisiei privind PAC pentru perioada 2028-2034 abordează unele dintre problemele evidențiate mai sus. Comisia propune eliminarea cerințelor privind cheltuielile minime introduse în 2021. Ea propune însă și noi elemente care ar putea duce la noi diferențe în ceea ce privește modul în care statele membre pun în aplicare sprijinul acordat de UE organizațiilor de producători. Propunerea stabilește o contribuție națională minimă obligatorie de 30 % – care nu exista anterior – și trei rate maxime de cofinanțare: 75 % (în loc de rata standard actuală de 50 %), 95 % (pentru reînnoirea generațiilor, cercetare și inovare, gestionarea riscurilor, mediu și climă) și 100 % (nerecoltare și retragerea unor produse de pe piață).

88 Ratele de cofinanțare propuse sunt substanțial mai ridicate decât cele actuale, ceea ce ar putea face mai atractivă aderarea la o organizație, deși plafonarea ajutorului ar continua să se aplice. Acestea sunt însă rate maxime, stabilite de statele membre, fără a exista vreo indicație cu privire la nivelul minim al sprijinului din partea UE sau la modul în care acesta ar urma să fie stabilit. S-ar putea ajunge astfel la o situație în care aceleași obiective și aceleași acțiuni ar beneficia de rate de cofinanțare considerabil diferite în cadrul UE, ceea ce ar amplifica și mai mult disparitățile dintre organizațiile de producători, în funcție de statul membru în care acestea își au sediul. Riscul unor „condiții de concurență inechitabile pentru fermieri” a fost deja evidențiat în avizul Curții privind propunerea Comisiei.

Prezentul raport a fost adoptat de Camera I, condusă de doamna Joëlle Elvinger, membră a Curții de Conturi, la Luxemburg, în ședința sa din 1 iulie 2026.

Pentru Curtea de Conturi

Tony Murphy
Președinte

Anexe

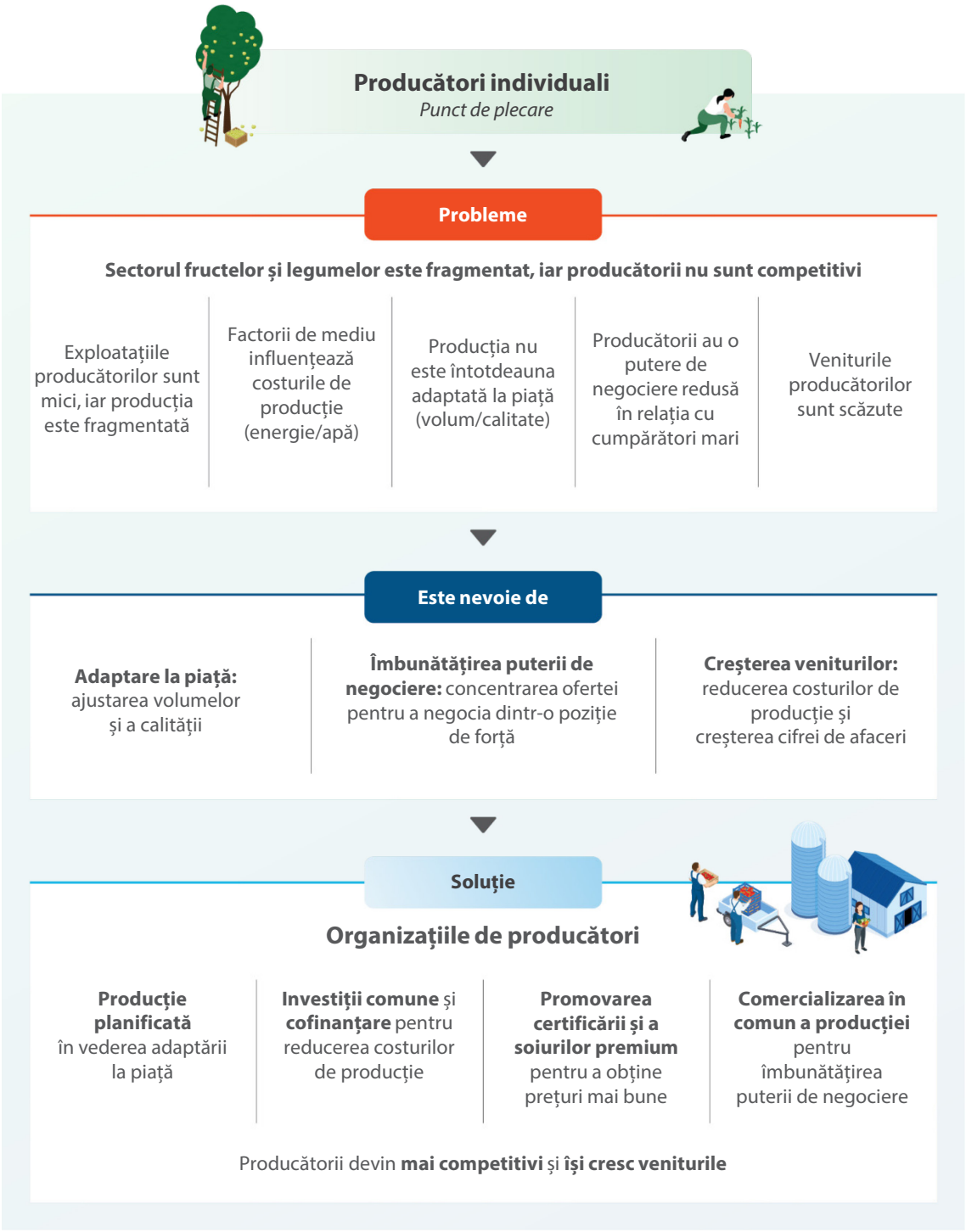
Anexa I – Informații despre audit

Un sector fragmentat pe care sprijinul UE urmărește să îl consolideze

01 Cu aproximativ 2 milioane de exploatații, având în medie 2,4 ha fiecare[1], producția de fructe și legume din UE este la scară redusă și fragmentată. Sectorul cuprinde diverse metode de producție (livezi, sere, câmpuri deschise), fiecare cu propriile constrângeri. Produsele proaspete sunt sezoniere și perisabile, ceea ce accentuează dezechilibrul în negocierile comerciale și plasează producătorii într-o poziție structural dezavantajoasă. Grupurile de producători au apărut ca răspuns la concentrarea tot mai mare din sectorul comerțului cu amănuntul. În 1996, UE a introdus o schemă de sprijin pentru a stimula o mai bună cooperare și concentrarea ofertei, prin acordarea de asistență financiară organizațiilor de producători „recunoscute”, cu scopul de a le consolida poziția pe piață (***figura 1***).

[1] Eurostat, *Farms and hectares by crops, utilised agricultural area, economic size of the farm and NUTS 2 region*, [ef_lus_allcrops].

Figura 1 | Logica de politică de la baza sprijinului acordat de UE organizațiilor de producători



Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

02 În temeiul legislației UE, statele membre acordă recunoaștere organizațiilor care îndeplinesc anumite criterii, precum un număr minim de membri, un proces decizional intern democratic și o valoare minimă a producției comercializate (valoarea producției comune vândute pe piață). Dacă sunt recunoscute, organizațiile pot să acceseze fonduri de la UE prin programe operaționale multianuale menite să îmbunătățească competitivitatea și să crească veniturile membrilor lor prin prețuri mai ridicate și mai stabile. Sprijinul financiar din partea UE se calculează ca procent din valoarea producției comercializate a organizației, reprezentând astfel o subvenție orientată spre rezultate, unul dintre puținele tipuri de ajutor din partea UE care se bazează pe performanță.

03 Sprijinul se acordă pe bază de cofinanțare, programele operaționale fiind finanțate prin contribuțiile producătorilor și prin fonduri din partea UE. Se asigură astfel că organizațiile de producători și membrii acestora rămân responsabili pentru deciziile lor de investiții, în timp ce cadrul multianual încurajează planificarea strategică aliniată la obiectivele pe termen mediu și lung.

04 Organizațiile de producători care prezintă programe operaționale sunt definite ca fiind „active”. Nu toate organizațiile recunoscute prezintă astfel de programe, iar unele își mențin recunoașterea pentru a participa la alte politici ale UE sau pentru a beneficia de anumite avantaje comerciale. Există disparități semnificative între statele membre în ceea ce privește numărul și dimensiunea organizațiilor de producători, precum și nivelul sprijinului din partea UE de care acestea beneficiază (***tabelul 1***). Aproximativ 75 % din sprijinul financiar acordat de UE se concentrează în cele trei state membre – Spania, Italia și Franța – care au cel mai mare număr de organizații de producători.

Tabelul 1 | Organizații de producători – Informații de bază (2022)

Statul membru	Numărul de organizații de producători	Producția comercializată a organizațiilor de producători (în euro)	Producția comercializată medie per organizație (în euro)	Ponderea organizațiilor de producători active	Sprijinul mediu din partea UE per organizație activă (în euro)
Spania	513	9 373 470 196	18 271 872	99 %	568 910
Italia	299	8 980 714 756	30 035 835	96 %	880 560
Franța	195	4 129 884 731	21 178 896	88 %	743 204
Polonia	163	595 377 983	3 652 626	9 %	291 545
Grecia	123	356 866 806	2 901 356	74 %	110 931
Portugalia	54	551 469 706	10 212 402	74 %	321 392
Ungaria	51	216 180 926	4 238 842	63 %	136 972
Germania	17	Nu există date	Nu există date	47 %	6 320 110
România	23	151 463 125	6 585 353	26 %	216 028
Cehia	18	188 329 412	10 462 745	100 %	297 127
Belgia	14	1 449 629 612	103 544 972	93 %	4 391 343
Bulgaria	15	10 229 992	681 999	13 %	48 719
Țările de Jos	9	2 693 516 334	299 279 593	78 %	4 056 161
Austria	8	241 110 733	30 138 842	100 %	772 080
Croația	4	7 708 024	1 927 006	50 %	31 246
Cipru	6	23 367 062	3 894 510	83 %	60 135
Slovacia	6	86 500 775	14 416 796	100 %	495 133
Irlanda	5	168 586 476	33 717 295	100 %	1 514 520
Letonia	5	26 585 481	5 317 096	100 %	156 978
Suedia	3	133 067 481	44 355 827	Nu s-au comunicat date	Nu s-au comunicat date
Finlanda	4	110 457 237	27 614 309	75 %	1 242 736
Danemarca	2	235 121 112	117 560 556	100 %	3 599 560
Lituania	2	24 681 225	12 340 613	100 %	479 037
Slovenia	1	993 662	993 662	Nu s-au comunicat date	Nu s-au comunicat date
Estonia	0	-	-	0 %	-
Luxemburg	0	-	-	0 %	-
Malta	0	-	-	0 %	-
Total	**1 540**	**29 755 312 847**	**19 321 632**	**41 %**	**710 114**

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor de la Comisie.

Cadrul de politică al UE

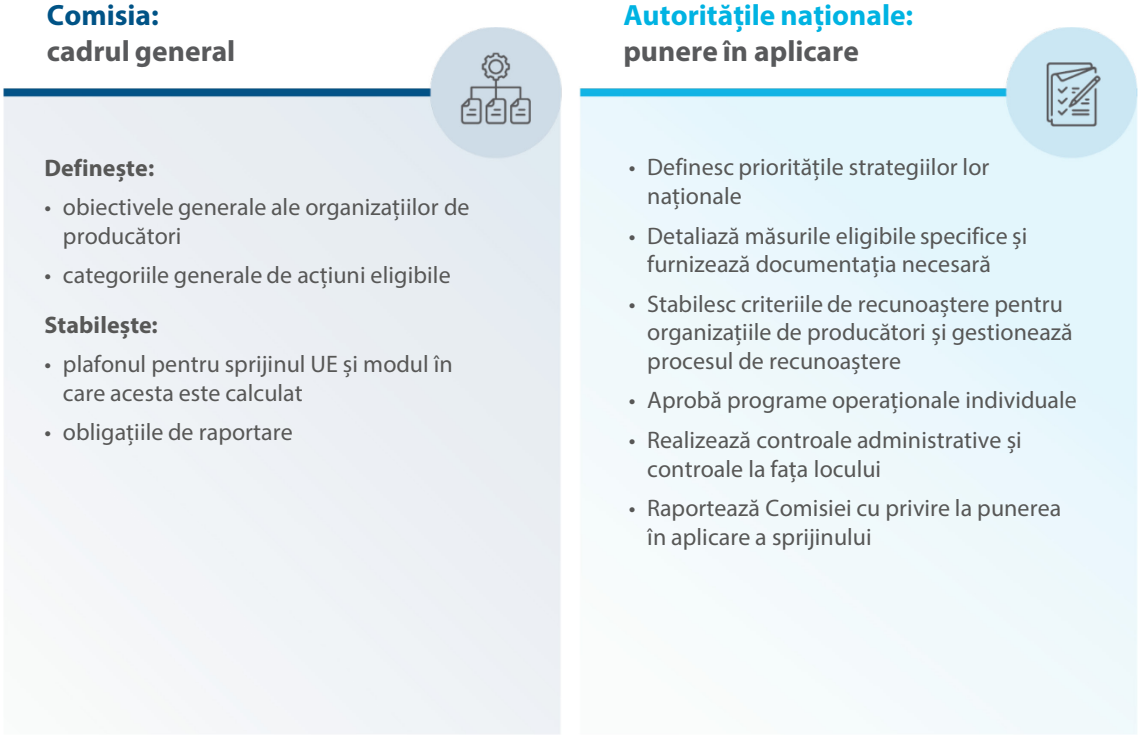
05 Primul regulament al UE de stabilire a cadrului de sprijin pentru organizațiile de producători a fost adoptat în 1996. Treizeci de ani mai târziu, raționamentul care stă la baza politicii – gruparea ofertei pentru a răspunde concentrării tot mai accentuate a cererii – nu s-a schimbat în mod semnificativ. Obiectivele principale ale programelor operaționale rămân consecvente: planificarea și creșterea valorii producției pentru a răspunde cererii pieței în termeni de calitate și de volum, asigurând totodată practici de producție responsabile din punct de vedere ecologic. Principala activitate a unei organizații de producători rămâne aceea de a asigura comercializarea producției membrilor săi.

06 Mai multe regulamente succesive au actualizat cadrul juridic și au menținut atât analiza inițială a problemelor cu care se confruntă sectorul, cât și obiectivele de politică, dar au ajustat instrumentele de punere în aplicare. ***Anexa III*** rezumă principalele modificări ale cadrului juridic.

Roluri și responsabilități

07 Comisia (Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală) definește cadrul general aplicabil organizațiilor de producători, iar statele membre stabilesc criteriile și prioritățile care se aliniază la obiectivele de politică și la strategiile lor naționale. ***Figura 2*** prezintă în detaliu rolurile Comisiei și ale statelor membre.

Figura 2 | Comisia și autoritățile naționale: roluri și responsabilități



Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

Sfera și abordarea auditului

08 Scopul acestui audit este de a evalua dacă sprijinul acordat de UE organizațiilor de producători din sectorul fructelor și legumelor a contribuit la creșterea competitivității producătorilor membri și la sporirea atractivității acestor organizații. În special, s-a examinat dacă:

- s-a îmbunătățit profitabilitatea membrilor organizațiilor de producători;
- a crescut puterea de negociere a membrilor organizațiilor de producători;
- sprijinul UE a condus la o creștere durabilă a ratei de organizare;
- deciziile de politică ale statelor membre au influențat atractivitatea apartenenței la organizații de producători;
- Comisia, prin modul de gestionare a politicii, a abordat principalele provocări ale sectorului.

09 Auditul va contribui la discuțiile în curs privind poziția fermierilor în lanțul valoric și nivelurile veniturilor acestora. El va contribui, de asemenea, la viitoarele negocieri privind cadrul financiar multianual pentru perioada 2028-2034.

10 Auditul acoperă activitățile organizațiilor de producători din perioada 2015-2024, rolul Direcției Generale Agricultură și Dezvoltare Rurală în gestionarea politicii și include o examinare aprofundată a patru state membre: Spania, Franța, Italia și Polonia. Curtea a selectat aceste state membre pe baza unor criterii ponderate: materialitatea (cheltuieli totale ale UE, 30 %), reprezentativitatea (numărul de organizații de producători recunoscute, 40 %; ponderea organizațiilor de producători din sectorul fructelor și legumelor în totalul organizațiilor de producători din statul membru respectiv, 20 %) și gradul de concentrare a sectorului fructelor și legumelor (sprijinul mediu pe organizație de producători, 10 %). ***Figura 3*** prezintă cum a colectat Curtea probele de audit. ***Anexa II*** prezintă mai detaliat organizațiile de producători incluse în eșantionul Curții. Atunci când au fost disponibile și relevante, au fost utilizate date începând cu anul 2010 pentru a oferi o imagine de ansamblu mai amplă asupra tendințelor din sector.

Figura 3 | Activitățile de audit desfășurate



Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

11 Metodologia de audit a Curții este conformă cu standardele internaționale de audit adoptate de Organizația Internațională a Instituțiilor Supreme de Audit (*International Organization of Supreme Audit Institutions* – INTOSAI).

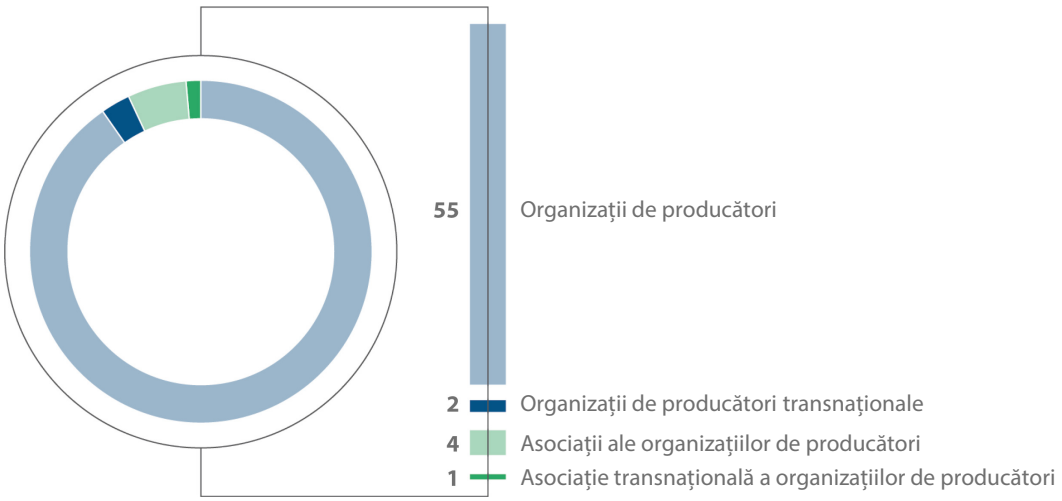
Anexa II – Organizațiile de producători acoperite de audit

01 Auditul Curții a acoperit 57 de organizații de producători și 5 asociații ale organizațiilor de producători din patru state membre. Acest eșantion nu a fost selectat astfel încât să fie reprezentativ din punct de vedere statistic, ci pentru a include toate tipurile de organizații de producători în funcție de statutul juridic (asociații, organizații transnaționale), de amploarea producției și de numărul de membri.

02 Dintre cele 62 de organizații examinate, 40 au fost selectate în mod specific pentru audit: 11 în Polonia (toate organizațiile active din țară), 10 în Spania și Italia și 9 în Franța. Celelalte 22 de organizații fuseseră auditate în cadrul unor audituri anterioare desfășurate între 2015 și 2024, iar Curtea a utilizat documentele justificative colectate cu ocazia respectivelor audituri pentru a efectua verificări documentare. În total, s-au examinat 100 de programe operaționale din diferite perioade de finanțare.

03 Majoritatea organizațiilor incluse în eșantionul Curții sunt organizații de producători „simple”. Cum numărul asociațiilor organizațiilor de producători din UE este unul mic, acestea reprezintă o minoritate și în eșantionul Curții (*figura 1*). Cele cinci asociații incluse în eșantion se aflau în Franța și în Italia.

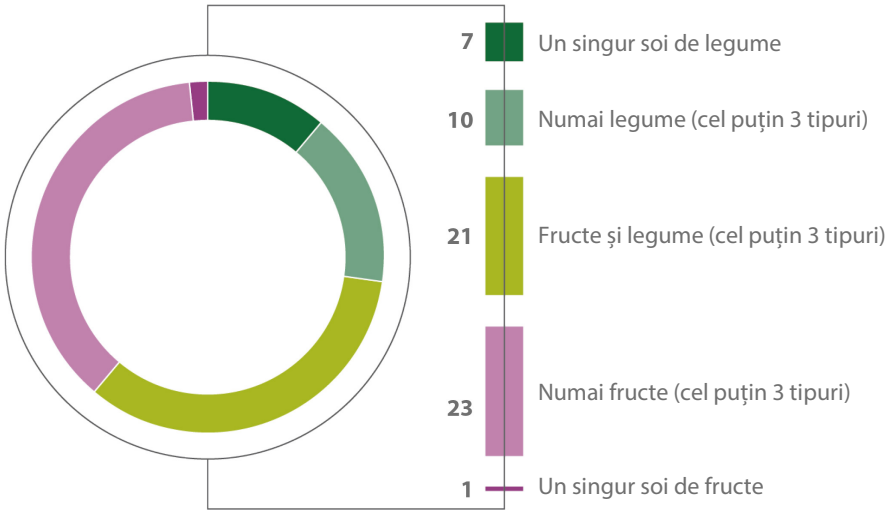
Figura 1 | Curtea a inclus în auditul său toate tipurile de organizații de producători



Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

04 Organizațiile din eșantionul Curții acopereau o gamă largă de produse. Unele aveau un singur tip de producție (de exemplu, numai tomate sau doar mere), dar majoritatea aveau mai mult de trei tipuri de produse (*figura 2*).

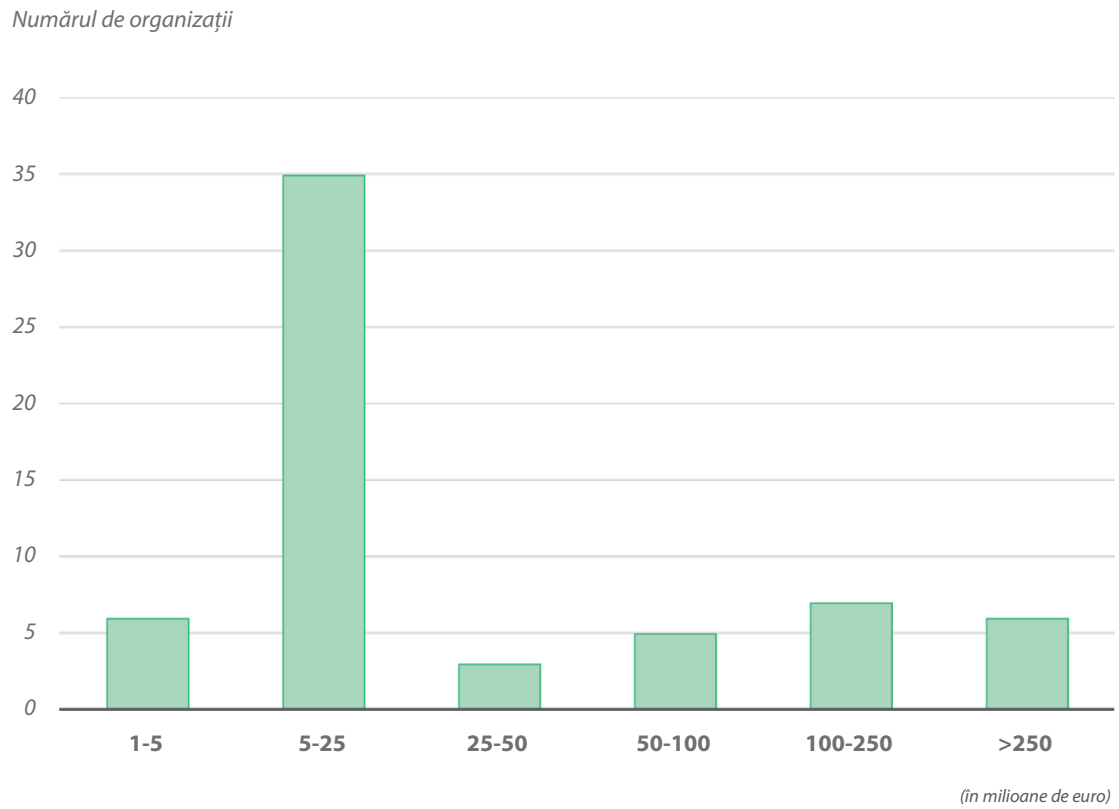
Figura 2 | Majoritatea organizațiilor aveau peste trei tipuri de produse



Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

05 În eșantionul de 40 de organizații selectate în mod specific pentru acest audit, Curtea a inclus organizații de toate dimensiunile. Celelalte 22 de organizații fuseseră selectate în conformitate cu metodologia auditurilor în cadrul cărora au fost inițial analizate. În ansamblul eșantionului, cele mai mari organizații aveau o producție comercializată evaluată la peste 250 de milioane de euro, iar cele mai mici, între 1 milion de euro și 5 milioane de euro. Majoritatea organizațiilor de producători din UE sunt mici (punctul ***56***), iar acest lucru se reflectă și în eșantionul Curții (***figura 3***).

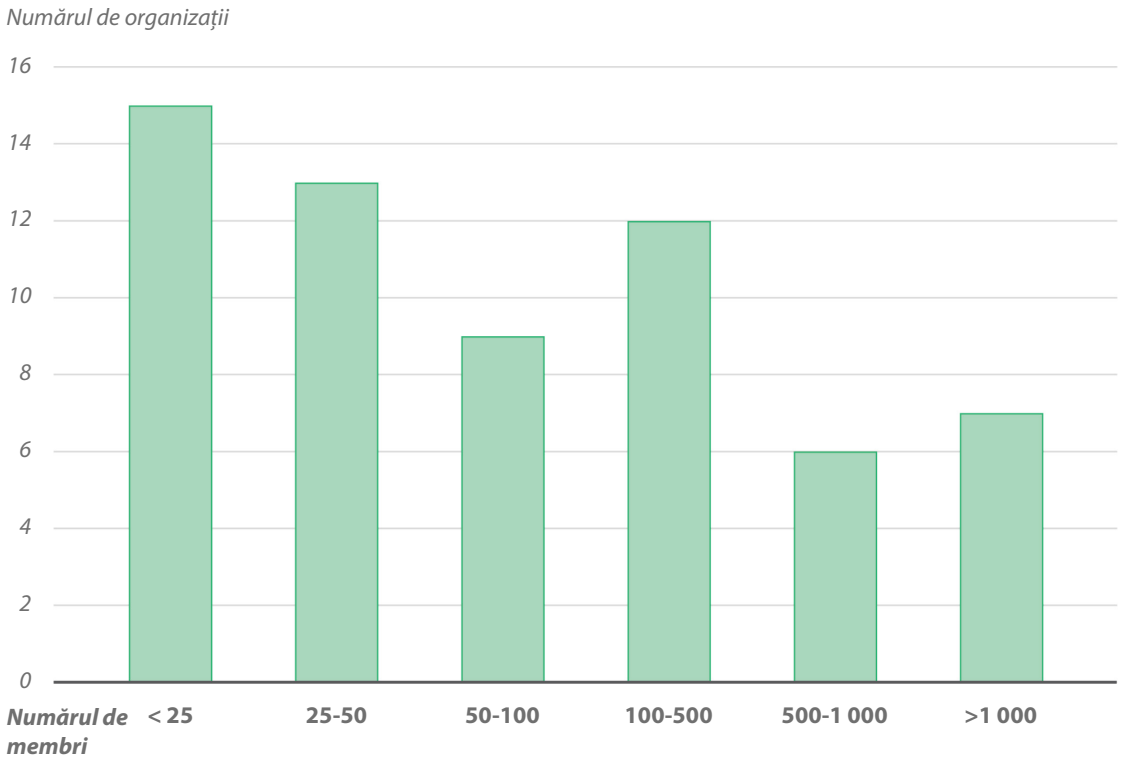
Figura 3 | Majoritatea organizațiilor incluse în eșantionul Curții aveau o producție comercializată mai mică de 25 de milioane de euro



Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

06 Numărul de membri nu a fost utilizat drept criteriu de selecție a organizațiilor de producători nici în cadrul acestui audit, nici în celelalte activități anterioare de audit. Cu toate acestea, eșantionul de 62 de organizații acoperă o gamă largă de astfel de structuri din punctul de vedere al numărului de membri (***figura 4***). Unele dintre cele mai mari organizații sunt asociații ale organizațiilor de producători – numărul de membri corespunde sumei membrilor fiecărei organizații din cadrul asociației. Majoritatea organizațiilor din eșantionul Curții sunt mici, dar acest lucru reflectă distribuția generală la nivelul UE (punctul ***56***).

Figura 4 | Jumătate dintre organizațiile incluse în eșantionul Curții au mai puțin de 50 de membri



Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

Anexa III – Evoluțiile cadrului juridic

Problemele vizate și obiectivele de politică nu s-au schimbat semnificativ din 1996 încoace

Tabelul 1 | Provocările cu care se confruntă sectorul fructelor și legumelor rămân relevante

	1996-2006	2007-2012	2013-2022	2023-2027
Regulamentul aplicabil	***2200/1996***	***1182/2007***	***891/2017***	
Problemă	O concentrare din ce în ce mai mare a cererii			
Soluție	Organizațiile de producători sunt elementele de bază ale organizării comune a piețelor	Organizațiile de producători sunt principalii actori ai regimului fructelor și legumelor	Organizațiile de producători și asociațiile acestora ar trebui încurajate	
Mijloace	Gruparea ofertei este mai mult ca niciodată o necesitate economică	Gruparea ofertei **continuă** să fie o necesitate economică		
Obiectiv	Consolidarea poziției producătorilor pe piață	Consolidarea poziției producătorilor pe piață	Consolidarea puterii de negociere a producătorilor de fructe și legume Promovarea unei distribuții mai echitabile a valorii adăugate de-a lungul lanțului de aprovizionare	

Tabelul 2 | Activitatea principală și operațiunile esențiale ale organizațiilor de producători rămân neschimbate

	1996-2006	2007-2012	2013-2022 și 2023-2027
Regulamentul aplicabil	***1432/2003***	***543/2011***	***1308/2013-891/2017***
Activitatea principală a organizației de producători	Comercializarea produselor membrilor săi	Concentrarea ofertei și comercializarea	Concentrarea ofertei și introducerea pe piață a produselor membrilor săi
Organizațiile de producători ar trebui să dispună de personalul, infrastructura și echipamentele necesare pentru buna lor funcționare	Cunoașterea producției membrilor Trierea, stocarea și ambalarea producției membrilor Gestiune comercială și bugetară Sistem centralizat de evidență contabilă și de facturare	Cunoașterea producției membrilor lor **Colectarea**, trierea, stocarea și ambalarea producției membrilor Gestiune comercială și bugetară Sistem centralizat de evidență contabilă și de facturare	Cunoașterea producției membrilor lor Colectarea, trierea, stocarea și ambalarea producției membrilor **Comercializarea producției membrilor** Gestiune comercială și bugetară Sistem centralizat de contabilitate pe bază pe costuri și sistem de facturare

Tabelul 3 | Obiectivele programelor operaționale au rămas stabile timp de 30 de ani

1996-2006	2007-2012	2013-2022	2023-2027
2200/1996 (articolul 15)	*1182/2007 (articolul 9)*	*1308/2013 (articolul 33)*	*2115/2021 (articolul 50)*
(a) conțin unele dintre obiectivele prevăzute în articolul 11 și altele, inclusiv, în special, îmbunătățirile calității produsului, creșterea valorii comerciale a produsului, promovarea produselor dorite, crearea unor linii organice de produse, promovarea producției integrate sau a altor metode de producție ce respectă normele de protecție a mediului și de reducere a numărului de retrageri (b) cuprind măsuri pentru dezvoltarea utilizării de către membrii-producători a tehnicilor solide în ceea ce privește mediul înconjurător, atât pentru practicile de cultivare, cât și pentru gestionarea deșeurilor [...]	(a) planificarea producției (b) îmbunătățirea calității produselor (c) creșterea valorii comerciale a produselor (d) promovarea produselor proaspete sau procesate (e) măsuri de mediu și metode de producție care să respecte mediul, inclusiv agricultura ecologică (f) prevenirea și gestionarea crizelor	(a) planificarea producției, inclusiv estimarea și monitorizarea producției și a consumului (b) ameliorarea calității produselor, indiferent dacă acestea sunt proaspete sau procesate (c) creșterea valorii comerciale a produselor (d) promovarea produselor proaspete sau procesate (e) măsuri de protecție a mediului, în special în domeniul apei, și metode de producție care să respecte mediul, inclusiv agricultura ecologică (f) prevenirea și gestionarea crizelor	(a) planificarea și organizarea producției, ajustarea producției în funcție de cerere [...] (b) concentrarea ofertei și introducerea pe piață a produselor [...] (c) îmbunătățirea competitivității pe termen mediu și lung [...] (d) cercetarea și dezvoltarea unor metode de producție durabile [...] (e) promovarea, dezvoltarea și punerea în aplicare: (i) a unor metode și tehnici de producție care respectă mediul (ii) a unor practici de producție reziliente la dăunători și la boli (iii) a unor standarde de sănătate și bunăstare a animalelor [...] (iv) a reducerii deșeurilor și a utilizării și gestionării ecologice a subproduselor [...] (v) a protecției și consolidării biodiversității și a utilizării durabile a resurselor naturale [...] (f) contribuția la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea [...] (g) sporirea calității și a valorii comerciale a produselor [...] (h) promovarea și comercializarea produselor [...] (i) sporirea consumului de produse din sectorul fructelor și legumelor [...] (j) prevenirea situațiilor de criză și gestionarea riscurilor [...] (k) îmbunătățirea condițiilor de încadrare în muncă și asigurarea respectării obligațiilor angajatorilor [...]

Tabelul 4 | Statele membre au flexibilitate în stabilirea criteriilor de recunoaștere

	1996-2006	2007-2012	2013-2022 și 2023-2027	
Regulamentul aplicabil	***1432-2003 și 2200-1996***	***1182/2007***	***1308/2013***	***891/2017***
Numărul minim de membri	5 membri	Responsabilitatea statelor membre		
Valoarea minimă a producției comercializate	100 000 de euro			
Producătorii ar trebui să își comercializeze întreaga producție prin intermediul organizației de producători	Derogare posibilă, nu mai mult de **25 %**	Derogare **lăsată la latitudinea statelor membre**, dar nu mai puțin de **10 %**		Derogare lăsată la latitudinea statelor membre, dar nu mai mult de **25 %** **(40 % în cazul producției ecologice)**

Complexitate sporită în calcularea ajutorului și a plafonului acestuia

Tabelul 5 | Complexitate sporită a normelor privind plafonarea sprijinului UE

1996-2006	2007-2012	2013-2022 și 2023-2027	
2200/1996 (articolul 15)	***1182/2007***	***1308/2013 (articolul 34)***	***2115/2021 (articolul 52)***
4 % din valoarea producției comercializate (VPC) **4,5 % începând cu 1999**	**4,1 % din VPC** Organizație de producători: 4,6 %, cu condiția ca suma care depășește 4,1 % să fie utilizată exclusiv pentru măsuri de prevenire și gestionare a crizelor	**4,1 % din VPC** Organizație de producători: 4,6 %, cu condiția ca suma care depășește 4,1 % să fie utilizată exclusiv pentru măsuri de prevenire și gestionare a crizelor Asociație a organizațiilor de producători: **4,7 %**, cu condiția ca suma care depășește 4,1 % să fie utilizată exclusiv pentru **măsuri de prevenire și gestionare a crizelor**	**Organizație de producători: 4,1 % din VPC** **Asociație a organizațiilor de producători: 4,5 % din VPC** **Organizație de producători transnațională sau asociație a organizațiilor de producători: 5 %** + 0,5 %, cu condiția ca suma care depășește procentul relevant să fie utilizată pentru una sau mai multe intervenții legate de **cercetare, mediu, climă, promovare, criză și creșterea consumului de fructe și legume**

Tabelul 6 | Complexitate sporită a normelor privind ratele de cofinanțare

<table>
<tr><th>1996-2006</th><th>2007-2012</th><th colspan="2">2013-2022 și 2023-2027</th></tr>
<tr><th>2200/1996 (articolul 15)</th><th>1182/2007 (articolul 10)</th><th>1308/2013 (articolul 34)</th><th>2115/2021 (articolul 52)</th></tr>
<tr><td colspan="4">Rată de bază: 50 % din cheltuieli</td></tr>
<tr><td>60 % din cheltuieli în cazul:
unui program operațional prezentat de o organizație de producători dintr-un stat membru în care rata de organizare este sub 15 %</td><td colspan="2">60 % din cheltuieli în cazul:
acțiunilor transnaționale puse în aplicare de o organizație de producători
acțiunilor puse în aplicare la nivel interprofesional
producției ecologice
statelor membre care au aderat la UE după 2004
primului program operațional prezentat după o fuziune
primului program operațional al unei asociații a organizațiilor de producători
unui program operațional prezentat de o organizație de producători dintr-un stat membru în care rata de organizare este sub 20 %
regiunilor ultraperiferice
în care sunt incluse acțiuni de promovare a consumului de fructe și legume în rândul copiilor</td><td>60 % din cheltuieli în cazul:
acțiunilor transnaționale puse în aplicare de o organizație de producători
acțiunilor puse în aplicare la nivel interprofesional
producției ecologice
primului program operațional prezentat după o fuziune
primului program operațional al unei asociații a organizațiilor de producători
unui program operațional prezentat de o organizație de producători dintr-un stat membru în care rata de organizare este sub 20 %
regiunilor ultraperiferice</td></tr>
<tr><td colspan="3">Nu se aplică</td><td>80 % din cheltuieli în cazul:
în care peste 5 % din cheltuieli sunt legate de cercetare
în care peste 20 % din cheltuieli sunt legate de mediu și de climă</td></tr>
<tr><td>Nu se aplică</td><td colspan="2">100 % din cheltuielile legate de retrageri de pe piață (distribuire gratuită)</td><td>100 % din cheltuielile legate de:
retrageri de pe piață (distribuire gratuită)
acțiuni din sfera îndrumării profesionale a altor organizații de producători</td></tr>
</table>

Tabelul 7 | Cerințe mai ridicate pentru acțiunile de mediu și de cercetare

	1996-2006	2007-2012	2013-2022 și 2023-2027	
Regulamentul aplicabil	***2200/1996 (articolul 15)***	***1182/2007 (articolul 9)***	***1308/2013 (articolul 33)***	***2115/2021 (articolul 50)***
Mediu	Programele operaționale trebuie să includă acțiuni de dezvoltare a utilizării de tehnici ecologice. **(nicio cuantificare)**	Programele operaționale trebuie să includă **două sau mai multe** acțiuni de protecție a mediului **sau** **cel puțin 10 % din cheltuielile** efectuate în cadrul programului operațional trebuie să fie alocate acțiunilor de protecție a mediului		Programele operaționale trebuie să includă **trei sau mai multe acțiuni** legate de mediu și de schimbările climatice **și** **cel puțin 15 % din cheltuieli** trebuie să vizeze intervenții legate de obiectivele respective
Cercetare	Nu se aplică			**cel puțin 2 % din cheltuieli** trebuie să vizeze intervenții legate de cercetare

Acronime

Acronim	Definiție/explicație
PAC	Politica agricolă comună
VPC	Valoarea producției comercializate

Glosar

Termen	Definiție/explicație
Lanț valoric	Toate activitățile desfășurate pentru a furniza produse unui consumator final, inclusiv producția, prelucrarea, distribuția și vânzarea cu amănuntul.
Licitație inversă	Sistem de ofertare în cadrul căruia producătorii stabilesc un preț inițial de vânzare, care este redus treptat la intervale regulate până se găsește un cumpărător.
Organizație de producători	Grupare de producători din sectorul alimentar care își comercializează producția în comun, organizează activități colective și urmărește să îmbunătățească poziția producătorilor pe piață.
Producție integrată	Sistem de gestionare a exploatațiilor agricole menit să asigure atât viabilitatea economică, cât și durabilitatea mediului pe termen lung.
Program operațional	În agricultură, un plan de lucru multianual, elaborat de o organizație de producători în vederea atingerii obiectivelor stabilite în legislația UE, care prezintă investițiile și măsurile eligibile pentru cofinanțare din partea UE.
Rată de organizare	Indicator utilizat de Comisie pentru a măsura cota de piață a unei organizații de producători dintr-un anumit sector agricol.

Răspunsurile Comisiei

https://www.eca.europa.eu/ro/publications/SR-2026-22

Calendar

https://www.eca.europa.eu/ro/publications/SR-2026-22

Echipa de audit

Rapoartele speciale ale Curții de Conturi Europene prezintă rezultatele auditurilor sale cu privire la politicile și programele UE sau la diverse aspecte legate de gestiune aferente unor domenii bugetare specifice. Curtea de Conturi Europeană selectează și concepe aceste sarcini de audit astfel încât impactul lor să fie maxim, luând în considerare riscurile la adresa performanței sau a conformității, nivelul de venituri sau de cheltuieli implicat, evoluțiile viitoare și interesul politic și public.

Acest audit al performanței a fost efectuat de Camera de audit I – Utilizarea durabilă a resurselor naturale, condusă de doamna Joëlle Elvinger, membră a Curții de Conturi Europene. Auditul a fost condus de doamna Keit Pentus-Rosimannus, membră a Curții de Conturi Europene, asistată de Annikky Lamp, șefă de cabinet, și Daria Bochnar, atașată în cadrul cabinetului; James McQuade, manager principal; Marion Kilhoffer, coordonatoare; Servane De Becdelievre, coordonatoare adjunctă; Federica Di Marcantonio, Xavier Ignasi Farrero Gonzalez, Monika Urszula Gruszeczka-Jasinska și Jaroslaw Smigiel, auditori. Laura Mcmillan a asigurat sprijin lingvistic. Dunja Weibel a asigurat sprijin pentru concepția grafică.



De la stânga la dreapta: Federica Di Marcantonio, James McQuade, Keit Pentus-Rosimannus, Marion Kilhoffer, Servane De Becdelievre, Daria Bochnar.

DREPTURI DE AUTOR

© Uniunea Europeană, 2026

Politica Curții de Conturi Europene referitoare la reutilizare este definită în Decizia nr. 6-2019 a Curții de Conturi Europene privind politica în materie de date deschise și reutilizarea documentelor.

Cu excepția cazului în care se precizează altceva (de exemplu, într-o mențiune separată indicând drepturile de autor), conținutul elaborat de Curtea de Conturi Europeană pentru care UE deține drepturile de autor face obiectul licenței Creative Commons Atribuire 4.0 Internațional (CC BY 4.0). Prin urmare, ca regulă generală, reutilizarea este autorizată cu condiția menționării adecvate a autorilor și a indicării eventualelor modificări. Reutilizatorul conținutului elaborat de Curtea de Conturi Europeană nu poate altera sensul sau mesajul inițial. Curtea de Conturi Europeană nu răspunde pentru eventualele consecințe ale reutilizării.

Este necesar să obțineți o permisiune suplimentară în cazul în care un anumit conținut prezintă persoane fizice ce pot fi identificate, de exemplu, în cazul fotografiilor în care apar membri ai personalului Curții de Conturi Europene sau în cazul în care conținutul include lucrări ale unor terți.

Dacă se obține o astfel de permisiune, ea anulează și înlocuiește permisiunea de natură generală menționată mai sus și va indica în mod clar eventualele restricții de utilizare.

Pentru a utiliza sau a reproduce un conținut pentru care UE nu deține drepturile de autor, poate fi necesar să obțineți o permisiune în acest sens direct de la titularii drepturilor de autor.

Fotografia de pe pagina de titlu: © Uniunea Europeană. *Sursa*: Curtea de Conturi Europeană.

Figurile 1 și 5 și figura 2 din anexa I – pictogramele au fost concepute folosind resurse de pe site-ul Flaticon.com. © Freepik Company S.L. Toate drepturile rezervate.

Figurile 1, 5 și 7 și figura 1 din anexa I – pictogramele au fost concepute folosind resurse de pe site-ul © Flaticon.com.

Programele informatice sau documentele care fac obiectul unor drepturi de proprietate industrială, cum ar fi brevetele, mărcile, desenele și modelele înregistrate, logourile și denumirile, sunt excluse din politica Curții de Conturi Europene referitoare la reutilizare.

Familia site-urilor instituționale ale Uniunii Europene care sunt incluse în domeniul europa.eu oferă linkuri către site-uri terțe. Deoarece Curtea de Conturi Europeană nu are control asupra acestor site-uri, sunteți încurajați să verificați politica aplicată de ele în ceea ce privește respectarea vieții private și drepturile de autor.

Utilizarea logoului Curții de Conturi Europene

Logoul Curții de Conturi Europene nu poate fi utilizat fără acordul prealabil al Curții de Conturi Europene.

HTML	ISBN 978-92-849-8037-6	ISSN 1977-5806	doi:10.2865/7292056	QJ-01-26-037-RO-Q
PDF	ISBN 978-92-849-8038-3	ISSN 1977-5806	doi:10.2865/5728696	QJ-01-26-037-RO-N

REFERINȚA EXACTĂ

Curtea de Conturi Europeană, Raportul special nr. 22/2026: „Organizațiile de producători din sectorul fructelor și legumelor – Un teren fertil pentru competitivitate, dacă este cultivat cu grijă”, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2026.

Producătorii de fructe și legume din UE se confruntă din ce în ce mai mult cu provocări economice și de mediu și au tot mai multe dificultăți în a-și menține competitivitatea pe o piață în schimbare. Organizațiile de producători reprezintă o posibilă soluție: membrii își pot uni forțele pentru a cumpăra echipamente, a-și vinde produsele și a negocia prețuri mai bune. UE oferă acestor organizații ajutor financiar pentru punerea în aplicare a unor programe operaționale. Curtea a evaluat dacă acest sprijin a îmbunătățit competitivitatea producătorilor și atractivitatea organizațiilor de producători. S-a constatat că sprijinul acordat de UE ajută organizațiile de producători să își consolideze competitivitatea, dar că nici statele membre, nici Comisia nu depun eforturi suficiente pentru a face atractivă aderarea la astfel de organizații. Curtea recomandă Comisiei să faciliteze compararea modului în care statele membre pun în aplicare politica, să colaboreze cu acestea pentru a îmbunătăți atractivitatea organizațiilor de producători și să simplifice normele financiare aplicabile.

Raport special al Curții de Conturi Europene prezentat în temeiul articolului 287 alineatul (4) al doilea paragraf TFUE.

CURIA RATIONUM

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBURG

Tel. +352 4398-1

Întrebări: eca.europa.eu/ro/contact
Website: eca.europa.eu
Rețele sociale: @EUauditors